

ΣΟΥΠΕΡ
ΠΡΟΣΦΟΡΑ

Τό έντυπο μέ ήμερομηνία λήξης

τεύχος 18

ΕΚΔΟΣΕΙΣ
ΤΗΝΟ ΣΤΗΝ ΠΟΛΗ

Κι αν εμ α

564
ΣΕΛΙΔΕΣ

σε τούτον τό τεύχος
υπάρχουν μόνον 18
σελίδες οι άλλες 546
πού βρίσκονται;

Αν νομίζεις ότι ξεδιαλυνες τό μυστήριο
τήλεφώνησε για να δικδικήσεις τό δώροβου

ΣΤΗΝ ΠΟΛΗ

έΚδοση 3 - Τ.Θ.7349 ΛεΜεσος , Κύπρος

ΧΑΡΑΜΑΝ ΤΟΥ ΦΟΥ

Η ΛΥΣΗ ΕΙΝΑΙ ΧΩΡΚΟΝ ΣΤΗΝ ΚΥΠΡΟ
συγκλονιστικές δηλώσεις
καί άποκαλύψεις.

ΚΥΚΛΟΦΟΡΟΥΝ
ΕΥΡΕΠΑΙΚΕΣ
ΤΑΞΙΝΟΠΙΤΤΕΣ

Σαδομαζοχιστική
παράσταση έθνικιστών
" ΔΕΝ ΞΕΧΝΩ
ΤΟ ΟΙΔΟΙΠΟΔΕΙΟ "

Τόν έπιασαν στά πράσα:
ΣΥΝΕΛΗΦΘΗ κρυπτοκεφαλαιοκράτης
ένω άπολάμβανε τήν
τασιηνόπιττα του.

Προσκύνημα Γριδικών στην
Μακρόνησο μέ τό "πλοίο της
άγάπης " (άπό τήν όμώνυμη
πολυβραβευμένη
τηλεοπτική σειρά)- ζήτησαν
συγγνώμη άπό τόν Έλληνικό
λαό καί ύποσχέθηκαν ότι δέν
θά τό ξανακάνουν.....

ΣΚΑΝΔΑΛΟ:
ΜΥΣΤΙΚΕΣ ΑΠΟΛΑΥΣΕΙΣ!!!
στις συνομιλίες-ζητήται εύρύτερη συμμετοχή

Προσοχή στις άπομιμήσεις
ΑΣΤΕΡΙΑ ΤΗΣ ΒΕΡΓΙΝΑΣ
σε τιμή εύκαιρίας.

διαδρομές

περιεχόμενα

- * χρονικόΝ
- * ή άστυνομική αύθαιρεσία καί ό Salih
- * Αφιέρωμα- Τό εθνικό μίσος για Τό παΝεπιστήμιο .
 - Οί ιστορικές ρίζες της εθνικής τρομοκρατίας καί ή αντίσταση.
 - ιστορικά ντοκουμέντα Τό κείμενο "Η Κύπρος δεν είναι έλληνική.
- * μεταφράζοντας Τό εθνικό δόγμα στην Νατο'ϊκή καθημερινότητα.
- * Σαββατοκύριακα σε χρΥσαφένιες παραλίες.
- * όσοι μιλούν για ΤήΝ Ελλάδα.
- * ή γωνιά Τού κιTsCh.
- * σπόντες.

ΤΟ ΘΚΙΑΝΕΜΜΑ έν δελτίον πληροφόρησης. Δημοσιεύει αποκωδικοποιημένον χρονικόν των εξέλιξεων των soap operas του θεάματος. Η κινητήρια δύναμη, ή έμπνευση καί ό στόχος του ΘΚΙΑΝΕΜΜΑΤΟΣ είναι τά σκιρτήματα ζωής τά όποία αναπτύσσονται στον χωροχρόνο της καθημερινότητας ή όποία, ως γνωστόν, τελεί υπό την συλογική κατοχή των δυνάμεων του θεάματος.

Κατά συνέπεια τό ΘΚΙΑΝΕΜΜΑ είναι αντίστασιακόν έντυπο - όπως ονομάζεται στις Έλληνογενείς γλώσσες τό underground, καί στην κουλτουριάρικη γαρ "τό παρανοϊκό".

Έπιπλέον δημοσιεύονται δείγματα δημοσίου λόγου τά όποία προδιαγράφουν τά όνειρικά ανοίγματα του μέλλοντος - όπως καί κλασσικά δείγματα kitsch τά όποία έκφράζουν την παρούσα μονοτονία του θεάματος.

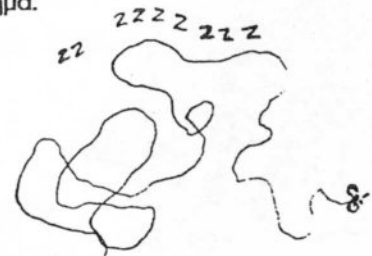
Τό ΘΚΙΑΝΕΜΜΑ είναι ανοιχτό σ' όποιονδήποτε (άτομο, έμπνευση, πράξη) ενδιαφέρεται νά κοινοποιήσει κάτι στά παραπάνω πλαίσια. Παρακαλούνται όμως νά στείλουν τά κείμενα δακτυλογραφημένα. Για παραπάνω πληροφορίες, όσον αφορά τό δακτυλογράφημα, άποταθήτε στον Πάμπο (ξέρη τζήνος).

Τό Θκιάνεμμα έκδίδεται 8 φορές τόν χρόνο.

Η συνδρομή είναι 10 λίρες (άκόμα έν τζαί φτηνά).

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Ύστερα που το πρώτο έντυπο Θκιάνεμα επρόεκυψεν άνοιγμα στον χώρο του θεάματος τζαί η καλοτζαιρινή έκδοση (τεύχος 19) έγινε ραδιοφωνικά. Με 10 εκπομπές στον Astra. Μάλλον πρέπει να ήταν καλή η παρέμβαση αν κρίνει κανένας από τις αντιδράσεις των νεο-εθνικοφρόνων media. "Εμετικά σχόλια" ο ένας, "Λαϊκιστική εκπομπή που απευθύνεται σε καφρους" ο άλλος. Ο ένας πρέπει να ενοχλήθηκε που το τραούδι "Μες του Βοσπόρου τα στενά" (στο όποιον υπάρχει ο εμετικός στίχος "Τούρκος εγώ και συ Ρωμιός, και γω λαός και συ λαός, εσύ Χριστό και γω Αλλαχ όμως και 2 μας και αχ και βαχ") το όποιον αφιερώθηκε στον άώνυμο Τ/Κ πυροσβέστη που εμάσιετον να σβήσει την φωθκιά στον Πενταδάκτυλο, ενώ ο άλλος πρέπει να ενοχλήθηκε από την ανακάλυψη του ταξικού ρόλου της εκκλησίας της Κύπρου. Αρθρογράφοι των γλασσέ περιοδικών που δηλώνουν αθεράπευτα σεξι Αχ. Μια εφημερίδα επίσης ανακάλυψεν ότι μια εκπομπή μιας ώρας με σχόλια 25 λεπτών προκάλεσε μέχρι και κρίση στο ΑΚΕΛ. Μάσιαλλα. Η εκπομπή θα συνεχιστεί με τίτλον το Μισσοκαμμιμαν ενώ το Θκιάνεμα θα επιστρέψει στην έντυπη μορφή. Απλή διευκρίνηση: Το Θκιάνεμα δεν είναι έντυπο προπαγάνδας απόψεων. Είναι έργο μοχθηρών υπονομευτών. Κοινώς σουξούλημα.

Η πρωτομαγιά ήταν γλυτζια. "Ποσούν παρα... γλυτζιήν...." που λαλεί τζαι το τραούδι. Κόσμος που επιμένει να βγαίνει στους δρόμους με κοτζιηνες σημαίες μετρώντας τον χρόνο για την επανάληψη του τελικού άλματος στον ουρανό. Οι τουρίστες κοιτάζουν χαμένοι.... Που εβρέθηκαν

τούτες ούλλες οι σημαίες σ' αυτόν τον τουριστικό παράδεισο; Υπάρχουν λοιπόν οι ιθαγενείς; Ο κόσμος στις πορείες ήταν σαφέστατα περισσότερος από άλλες χρονιές. Και οι συντεχνιακοί στην γραφειοκρατική τους τελετουργία....Ξυπνάτε ρε.... πνέει άλλος αέρας ζωής κάτω από την εξέδρα...

Αφού έκλεισε το θέμα του ΕΚΑΣ προέκυψε ο Μασσάκης. Επέμενε αγωνιστικά να μην κάνει νεκροψία σε πτώματα τουριστών που πέθαναν στα κατεχόμενα. Έπρεπε να δει την κουρβα που επτουμπάραν. Ούτε ο Κρέωντας να ήταν. Ξέρει άραγε ο Μασσάκης τι ήταν η Αντιγόνη; Τέλος πάντων ο Χριστοφίδης, ο υπουργός, το έπαιξε Σοφοκλής τελικά και απέλυσε των darling των media και της εθνικής νεκροψίας. Έτσι μάθαμε ότι ο νεκροανατόμος έπαιρνε 40,000 λίρες τον μήνα. Και φυσικά επίθεση ο Μασσάκης. Φκιάρον καθ' εαυτόν. Μας είπε αρχικά ότι τα Πανεπιστήμια της Ανατολικής Ευρώπης είναι υποδεέστερα εκείνων της Αγγλίας (έτσι είναι οι εθνικόφρονες, το παίζουν αντιιμπεριαλιστές ώσπου να κινδυνεύσει η πούγκα τους - τότε θυμούνται ότι η πραγματική τους μητέρα είναι η Δύση...) Υστερα κίνησε αγωγή σε κάτι μισιούς που έπαιζαν με τα λάστιχα στα χωράφκια γυρόν που το σπιτι του. Για όσους δεν κατάλαβαν ότι ο καθαρευασιονικός λόγος της "Ενδοκρανικής κάκωσης" ήταν λόγος εξουσίας, τάξης, καθαρότητας. Τζαι στο τέλος ειπεν μας ότι άμα εκλεγεί (πρόεδρος, βουλευτής εν εκαταλάβαμεν) εν να κυρήξει πόλεμον. Ο κύριος ο οποίος έκαμεν 6 μήνες στρατό, με 40,000 μισθό τζαι το φορητόν στην πούγκαν. Καθόλου παράξενο. Επήεν στη Βοσνία τζαι είδεν το Καρατίτς. Έτσι είναι οι εθνικοί αγωνιστές. Ρίχνουν τους άλλους στους πολέμους για να

ομιλούν μετά οι αγωνιστές πάνω στα πτώματά

15.

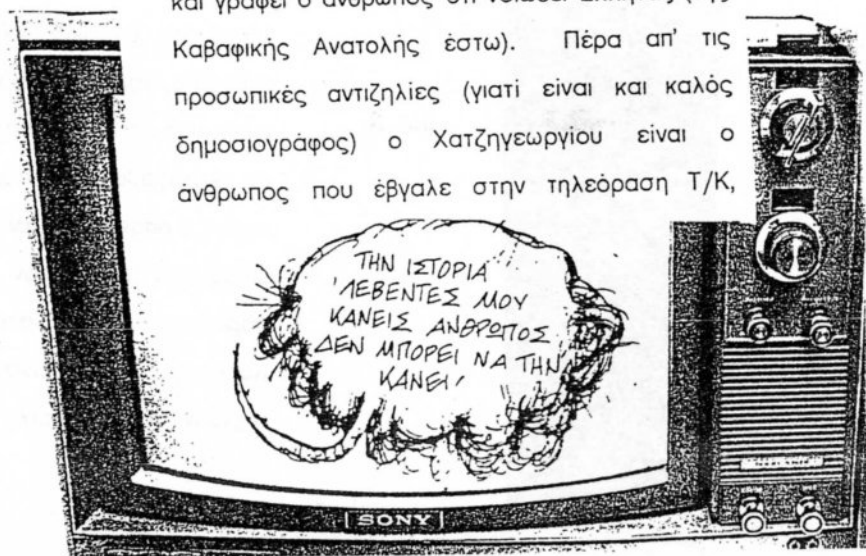

τα μέσα του Ιούνη έγινε συνάντηση στο Ledra Palace Ε/Κ τζαι Τ/Κ σε μίαν εκδήλωση για την υπριακή Μουσική. Η εκδήλωση ήταν συνέχεια των σεμιναρίων "Κύπρος: Παράδοση και εσωτερικότητα" που έγιναν την άνοιξη από το ΚΕΜΑΜ. Τζαι έτσι είδαμεν τζαι το Ledra Palace. Βολέψαν την καλά οι ΟΗΕδες τζιημεσα τζιει. Το λουκλού της εκδήλωσης ήταν η ομιλία στα Κύπρια που εδημιούργησεν λίον πρόβλημα προσαρμογής στους επισήμους-τζαι ο κόσμος που κατάφερεν να έρτει. Πάνω που 800 άτομα σε μίαν εκδήλωση στην οποία αναμένονταν 300-400. Οι Εθνικιστές φυσικά άφρισαν. Όποτε αποφάσισαν ότι ήταν συνομωσία ξένων πρεσβειών (για να λυθεί το Ledra Palace τζαι να αφήσουν τους Τ/Κ να έρτουν εμεσολάβησαν οι Ευρωπαϊκές πρεσβείες). Ίντα κακόν τζαι τούτοι Ευρωπαίοι γιορ - εν κανεί που τους γλείφουν τα πόθκια οι Εθνικιστές για να τους δεχτούν "στους κόλπους της" (το οιδιοπόδειο δεν είναι καν λανθάνον - είναι δηλωμένο που τον τζιαιρο της ενωσιοληξίας) παν τζιαι διευκολύνουν τους "Τουρκόσπορους" τζιαι τους νεοκυπρίους. Μα εν εκατάλαβαν οι Ευρωπαίοι ότι η Ευρωλαγνεία των Εθνικιστών έσει ένα προαίτιο στόχο; Την καθιέρωση της άδολης ελληνοχριστιανικής διανόησης σαν αρχιερέα των Ιθαγενών;

Η φωθκιά στον Πενταδάκτυλο στα τέλη του Ιούνη ώθησε τους εθνικιστές στην ειλικρίνεια. Στην αρχήν εφώναζαν ότι οι Τούρτσιοι, οι Ατίλιες κ.ο.κ. κάφκουν τον Πενταδάκτυλο. Υστερα άρκεψαν να έρκουνται φωτογραφίες τζαι ανταποκρίσεις Τ/Κ να φεύκουν που τα χωρκά τους που εκάφκουνταν. Οπότε μερικοί έθεσαν και το δειλό ερώτημα.... Καλά τζαι οι Τ/Κ υποφέρουν, εν οικολογική,

ανθρώπινη καταστροφή εν εν εθνική τέλος πάντων. Και τότε ευθαρσως αρχισυντάκτες και σχολιογράφοι (μνημονεύουμε για χάριν της Ιστορικής μνήμης των αρχισυντάκτη των Σελίδων και το πρωτοσέλιδο σχόλιο της ελευθεροτυπίας) απάντησαν: Ζήτω η πυρκαγιά. Οι Εθνικιστές άρχισαν πλέον το μεγάλο τους καλοκαιρινό ταξίδι στον Μεσαίωνα με διχτυωτές κλάτσες και μαύρα σουτιέν... Οι φράσεις "Αποσεισε τους Πενταδάκτυλε"- "είναι θεϊκό μήνυμα", ήταν τα αξέχαστα μνημεία που μας άφησε αυτή την φορά η εθνική υστερία. Το μήνυμα ήταν όμως σαφέστατο. Οι αντι-διχοτομικοί αγωνιστές αποκάλυπταν επιτέλους την κρυφή γοητεία του αγώνα που διεξάγουν με την προσπάθεια τους να Ελληνοποιήσουν το zapping: Μίσος. Αφού δεν μπορούμε να τους μισήσουμε (της Τ/Κ) σαν υπεύθυνους της πυρκαγιάς ας τους μισήσουμε γιατί υπάρχουν. Και στο βάθος βέβαια το μίσος είναι το αντανεκλαστικό της δίψας για εξουσία. Να μην αφήσουμε αυτούς τους περιθωριακούς που προβάλλουν πλέον από παντού να συνεχίσουν να μιλούν για επαναπροσέγγιση.... Όπως το έθεσε ευθαρσώς λίγους μήνες αργότερα και ο κ. Λυκαύγης του Φιλελευθέρου, ο πραγματικός κίνδυνος για τους Εθνικιστές είναι η αυτοαναιρέση. Τι θα λένε τα πλάσματα άμα λυθεί το κυπριακό;

Σ' αυτά τα πλαίσια η Αλλαγή στον Astra με την ανάληψη της διεύθυνσης του σταθμού από τον Τ. Χατζηγεωργίου δεν μπορούσε να περάσει απαρατήρητη. Ο Χατζηγεωργίου έχει αμαρτίες πολλές για τους εθνικιστές, όσο και αν δηλώνει και γράφει ο άνθρωπος ότι νοιώθει Έλληνας (της Καβαφικής Ανατολής έστω). Πέρα απ' τις προσωπικές αντιζηλίες (γιατί είναι και καλός δημοσιογράφος) ο Χατζηγεωργίου είναι ο άνθρωπος που έβγαλε στην τηλεόραση Τ/Κ,

νεοκυπρίους αλλά, και το χειρότερο, την υποψία για τις δολοφονίες της ΕΟΚΑ το 55-59. Ο λιθοβολισμός είναι απαραίτητο για τους εθνικιστές. Πως θα συντηρούν την εξουσία τους απέναντι στους ιθαγενείς - αν τους αφαιρεθεί το ιερό με το οποίο βάζουν τα πρόβατα στην σειρά; Η επίθεση κώλωσε γρήγορα ωστόσο και μόνο η ελευθεροτυπία επέμενε κάπως. Όταν μια δημοσκόπηση έβγαλε τον Astra πρώτο με 33% στις 15 του Ιούλη ο Χατζηγεωργίου πήρε τα ρέστα του. Και τελικά ο καημένος ο Γιάγκος πήγε θύμα είτε αυτών που τον κουρτιζαν ή του δικού του (τιμή του η συνέπεια τουλάχιστον, αν είναι έτσι) εθνικού φανατισμού. Το κόλπο της υστερίας ενάντια στο Χωρίς Πλαίσια πριν 3 χρόνια δε λειτούργησε... ένδειξη ωρίμανσης της κοινής γνώμης...;

Το συλλαλητήριο της 15ης Ιουλίου ήταν ο αντι-εθνικιστικός αντίλογος στους δρόμους. Για πρώτη φορά το συλλαλητήριο οργανώθηκε μόνο από την Αριστερά και η μαζικότητα του ήταν εντυπωσιακή. Η μαζικότητα των εκδηλώσεων από την πρωτομαγιά μέχρι την εκδήλωση στο Ledra Palace μέχρι το συλλαλητήριο του Ιούλη ίσως να ιχνογραφεί μια πορεία ανάδυσσης των υπογείων ρευμάτων - αυτών που δεν είναι αρχισυντάκτες, αυτών που ο λόγος δεν μεταδίδεται με την μανιοκαταθλιπτική μονοτονία του κυρίαρχου λόγου στα media, αλλά που υπάρχουν, σαν το αόρατο δίκτυο μιας άλλης πραγματικότητας.

Στα media παίχτηκε το έργο "Πρώην Γιουγκοσλαβία-Βοσνία". Οι αντιστοιχίες με την Κύπρο και τα εγκλήματα των σερβοβοσνίων στην Σρεμπρένιτσα χάθηκαν αρχικά (εκτός από την Εφ. Αλήθεια) σε μια ποδοσφαιρική ταύτιση με τους Σέρβους ορθόδοξους, αντιιμπεριαλιστές κ.ο.κ. Υπήρχαν βέβαια και οι κραυγές να ακολουθήσουμε τους Σέρβους..... Υστερα, άρχισε η τραγωδία της Κράϊνα και η εφαρμογή των σχεδίων διαχωρισμού/ανακατανομής και η εθνική έπαρση χάθηκε.... έμειναν μόνο τα κείμενα για την μελλοντική ανθολογία του Κυπριακού kitsch.

Από τα τέλη του Ιούλη μέχρι τα τέλη Αυγούστου υπήρχε ανακωχή λόγω διακοπών. Ηρθε και ο Αρσένης (και αυτός διακοπές) για να μας πει ότι η Γεροσιήπου εν όπως τον παράδεισο (ξέρει ο άνθρωπος, πήγε και είπε όπως σχολίασε και η κ. Ηλιάδη) και για να γεννήσει το πιο γλαφυρό νεοκυπριακό σχόλιο του μήνα σε νυχτερινό καφενείο: "Εσείς τον τζιαι τούτον τον τύπο να φακκά γυρόν που τες παραλίες μας. Εν του κινούμε μίαν αγωγή να πήξει ο νους του..."

Τέλη του Αυγούστου αρχίσαμε την επιστροφή στην ομαλότητα. Το πνεύμα της Εθνικής Υστερίας για τους πράκτορες της MIT βρήκε την έκφραση του στον Ξυλοδαρμό του Salih από την αστυνομία γιατί έβγαλε φωτογραφίες καφενειού.

Οι εφημερίδες διχάστηκαν - 3 εφημερίδες αναφέρθηκαν στα γεγονότα και 4 το έπαιζαν φερεφωνα της αστυνομίας. Ο Φιλελεύθερος το έπαιξε κέντρο. Την επιστολή της Ομάδας συμπαράστασης, ένα ήπιο κείμενο της λογικής των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, την δημοσίευσε μόνο η Χαραυγή. (βλ. πιο κάτω).

Η ελευθερία του λόγου που λέγαμε.....

Η νεο εθνικοφροσύνη θεώρησε φαίνεται καλό το σύμπτωμα της λογοκρισίας και άρχισε η καθιερωμένη πια επίθεση ενάντια στο Πανεπιστήμιο. Αρχίσαμε με παράπονα από την νεολαία του ΔΗΣΥ γιατί δεν υπάρχουν εικόνες στις αίθουσες διδασκαλίας (yes - αυτοί είναι europeans) επικεντρώθηκε στην εκλογή του Νιαζί Κιζιλγιουρεκ σαν λέκτορα. Στην αρχή το κέντρο βάρους το κράτησε η Ελευθεροτυπία και το ΔΗΚΟ με δεύτερο βιολί από την MAXH. Οι άλλες

ΕΓΩ ΕΧΩ
ΚΟΛΟ.

εφημερίδες ήταν επιφυλακτικές. Οποτε οι εθνικιστές έριξαν και τις εφεδρείες - η υπουργός Πολιτισμού (ακούει τζιαι σου) άρχισε τα φερμάνια. Αμέσως μετά τη συνάντηση της με την υπουργό Πολιτισμού του Λουξεμβούργου απαιτήσε όχι απλά να απολυθεί ο καθηγητής αλλά και να αποσυρθεί το βιβλίο του από τη βιβλιοθήκη του Πανεπιστημίου! Απάντησε η σύγκλητος ότι αυτά είναι σκοταδισμοί (επιτέλους βρήκαν και αυτοί μια αξιοπρέπεια να υπερασπιστούν τουλάχιστον την δουλειά τους) και άρχισε ο πόλεμος των δηλώσεων. Τελικά απ' ότι ανακαλύψαμε το πρόβλημα της Υπουργού είναι με το τμήμα Ελληνικών σπουδών και με το γεγονός ότι δεν ελέγχει την εκπαίδευση των δασκάλων. Φοβερό... Φανταστήκατε τι μπορεί να πάθει η άδολη ελληνοχριστιανική ψυχή από την ανάγνωση ενός βιβλίου; Το θέμα έκλεισε με "νίκη" του Πανεπιστημίου και με απειλές των εθνικά ορθών να επιστρέψουν. Δώστε τους σιόρ κανένα βιβλίο να κάψουν να τους περάσει το μαράζιν.

Στο ενδιάμεσο έγινε η συναυλία του Θεοδωράκη για την Επανάσταση της Κύπρου. Και πάλιν μια εκδήλωση (η 4η σε 5 μήνες) που ξεπέρασε τα αναμενόμενα. Εκεί που σκεφτόσουν ποιός θυμάται πλέον τον Θεοδωράκη, γέμισε το ΓΣΠ. Αυτές οι χιλιάδες που στη συναυλία ξεφυγαν από τη σιωπή, έστω και μέσα από το τραγούδι, κάτι θέλουν να πουν.

ΟΙ ΑΔΕΛΦΟΙ ΜΑΣ ΟΙ ΣΕΡΒΟΙ

Τελικά έχουν πολλών χάζιν οί Κυπραιοί Ελληνοχριστιανοί πατριώτες πού εδώ καί λίγον καιρό ανακάκωψαν τούς ΑΔΕΛΦΟΥΣ ΜΑΣ ΤΟΥΣ ΣΕΡΒΟΥΣ.

"ΟΙ ΑΔΕΛΦΟΥΣ ΜΑΣ ΟΙ ΣΕΡΒΟΙ" είναι ή φράση που άκούεται πιά συχνά τόν τελευταίο καιρό άπ' όλα σχεδόν τά δελτία είδήσεων όλων των καναλιών. Όλοι αύτοί που πρίν λίγο καιρό άκουαν τήν λέξη Κρά'ι'να καί νόμιζαν ότι είναι άνταλλακτικό αύτοκινήτου ανακάλυψαν ξαφνικά τούς ΑΔΕΛΦΟΥΣ ΜΑΣ ΤΟΥΣ ΣΕΡΒΟΥΣ καί ταυτίστηκαν μέ αξιοζήλευτες σπονδες καί πάθος μαζί τους. Καί είναι πράγματι άπορίας άξιον ή εύκολία ή όποία γίνεται αύτή ή ταύτιση μέσα άπο ένα θρησκευτικό σωβινιστικό άλαλούμ μέ κάποιους άνθρώπους ούσιαστικά Ξένους. Τό άστείο της όλης ιστορίας είναι ότι όλοι αύτοί βγάδουν σπυράκια άμα άκούσουν τή φράση : " τουρκοκύπριοι άδελφοί μας " για παράδειγμα , έστω κι' άν πρόκειται για άνθρώπους που έζησαν μαζί - στί'ο παρελλθόν έστω - καί τούς γνωρίζουν πολύ καλά. Αυτό σάν παρένθεση.

Καί δώστου τά ρούχα, καί δώστου τά τρόφιμα για βοήθεια προς τούς ΑΔΕΛΦΟΥΣ ΜΑΣ ΤΟΥΣ ΣΕΡΒΟΥΣ. Αύτούς τούς ίδιους παρενθετικά , πού τούς κατα εκμεταλεύονται όλοι αύτοί σάν παράνομους έργάτες άμα τούς κόψουν στήν ανάγκη τούς. Καί δέν λέμε φυσικά νά μην σταλεί βοήθεια ,στό κάτω-κάτω πρόσφυγες είναι οί άνθρώποι , αλλά - άν δέν τό πω θά σπάσω - που ήταν όλη αύτή ή φιλανθρωπία όταν οί πρόσφυγες ήταν Μουσουλμάνοι ή Κροάτες ;

Τελικά Μακαριώτατε μένω μέ τήν Άπορία καί λύστε μου τήν σας παρακαλώ άν μπορείτε. Μήπως τά Μουσουλμανάκια καί τά Κροατάκια δέν είναι παιδάκια;

Καρκαβίτσας.
Αύγουστός '95
Γιά τήν μεΤάφραση
Μ. Τρόσκυ.

Τα αποκόμματα μιλούν μόνο τους.
Απλά αναφέρουμε ότι ο επίτροπος διοικήσεως διέταξε τελικά (μετά από συνεννόηση με τον Υ. Εισαγγελέα) έρευνα. Τα αποτελέσματα αναμένονται άμεσα. Το κείμενο της ομάδας συμπάραστασης δημοσιεύτηκε μόνο από την εφ. χαρραυγή. Στάληκαν 20 κείμενα σε 20 δημοσιογράφους (έπωνυμα). Θεωρήθηκε φαίνεται ανατρεπτικό!!!

Η αστυνομική αυθαιρεσία, ο Σαλήχ και οι εθελουφλούντες

Ουδείς υποβάλλεται εις βασανιστήρια ή εις απάνθρωπον ή ταπεινωτικήν τιμωρίαν ή μεταχείρισιν » άρθρον 8- Σύνταγμα Κυπριακής Δημοκρατίας).

«Η είσοδος εις οιαδήποτε κατοίαν ή οιαδήποτε έρευνα εντός αυτής δεν επιτρέπεται, ειμή ότε και πως ο νόμος ορίζει και κατόπιν διαστικού εντάλματος δεόντως ητιογημένου η οσάκις η είσοδος ενεργείται τη ρητή συναινέσει του ενόλου ή προς τον σκοπόν διασώσεως υμμάτων οιουδήποτε αδικήματος ήας η οιασδήποτε καταστροφής» Άρθρο 16- Σύνταγμα Κυπριακής Δημοκρατίας).

Σαν ομάδα συμπάραστασης στο Σαλήχ, τη Γιώτα και την κόρη τους Νελίτσα, ελπίζαμε ότι η περιπέτεια αυτών των 3 ανθρώπων θα τέλειωνε τον περασμένο Ιούνη όταν κατάφεραν να δραπετεύσουν από τα κατεχόμενα και ο ίδιος ο Πρόεδρος της Κυπριακής Δημοκρατίας υποσχέθηκε ότι θα τους βοηθούσε να ζήσουν, επιτέλους και αυτοί μια ήρεμη καθημερινή ζωή. Όμως, προφανώς μερικοί στην ΚΥΠ Λεμεσού ζουν στον δικό τους κόσμο στον οποίο ούτε ο κ. Πρόεδρος δεν έχει πρόσβαση... Δύο μήνες, περίπου, μετά την προεδρική υπόσχεση, η ίδια κρατική υπηρεσία, η ΚΥΠ, που πρωτοστάτησε στους ξυλοδαρμούς και τις απειλές κατά του Σαλήχ πριν 3 χρόνια, επανήλθε για να θυμίσει την ύπαρξη της.

Το απόγευμα της 25ης Αυγούστου και ενώ η οικογένεια του Ασκέρογλου βρισκόταν στη Λεμεσό, όπου έκανε διακοπές στο σπίτι των γονιών της Γιώτας, τους «επισκέφθηκαν» 3 αστυνομικοί για να διερευνήσουν, υποτίθεται, παράπονα ότι φωτογράφιζαν ένα καφενείο της γειτονιάς τους χωρίς άδεια. Να αναφέρουμε κατ' αρχήν ότι ένας από τους 3 αστυνομικούς, ήταν ο ίδιος άνθρωπος ο οποίος ανέλαβε πριν 3 χρόνια μια σχεδόν προσωπική εκστρατεία, υπό την κάλυψη της ΚΥΠ, ενάντια στην σχέση του Σαλήχ με τη Γιώτα. Παρά τις δηλώσεις του πατέρα της Γιώτας και τις καταγγελίες της ίδιας (όταν ο Σαλήχ βρισκόταν στη φυλακή στα κατεχόμενα λόγω αρνήσεως του να καταταγεί στον Τ/Κ

«στρατό») για την ανάμειξη της ΚΥΠ στις επιθέσεις ενάντια στο Σαλήχ, η αστυνομική διεύθυνση Λεμεσού κάλυψε τότε τους υπεύθυνους. Και φυσικά επανήλθαν με ελάχιστη διάθεση για αλλαγή νοοτροπίας.

Αφού θεωρήθηκε αδικημα η «φωτογράφιση καφενείου χωρίς άδεια» στάλθηκε άνθρωπος της ΚΥΠ να το «διερευνήσει» και μάλιστα ο ίδιος που είχε προηγουμένα με το Σαλήχ και τη Γιώτα. Σε τέτοιες περιπτώσεις μικροπαράβασων (αν είναι τέτοιο, η φωτογράφιση τέλος πάντων) η αστυνομία ζητά κάποια στοιχεία και αν θεωρηθεί ότι υπάρχει θέμα ζητά από τον κατηγορούμενο να παρουσιαστεί στο δικαστήριο ή να πληρώσει κάποιο ποσό όπως στην περίπτωση του παράνομου παρκάριατος. Βέβαια, όταν υπάρχει αδικημα... αλλά σε ποιο νομικό κώδικα της υψηλίου θα βρεθεί το αδικημα «παράνομη φωτογράφιση καφενείου»; Κατά συνέπεια το αδικημα δεν ήταν η φωτογραφία αλλά η ίδια η οικογένεια...

Οι 3 αστυνομικοί ήρθαν με χειροπέδες για να πάρουν το Σαλήχ για ανάκριση... για ένα αδικημα που δεν υπάρχει στο νομικό κώδικα... Όταν η Γιώτα ζήτησε ένταλμα οι υποτιθέμενοι εκπρόσωποι της Πολιτείας έγιναν έξω φρενών και άρχισαν να σπρώχνουν και να βρίζουν. Προφανώς υπήρχε κάποια σύγχυση στα μυαλά των υπαλλήλων του νόμου ανάμεσα στην έννοια του κράτους δικαίου και της καουμπόικης ταινίας. Είναι δυνατόν να χρειάζονται ένταλμα οι κύριοι της ΚΥΠ για να συλλάβουν ένα Τουρκοκύπριο; Όταν ο Σαλήχ αρνήθηκε να τους ακολουθήσει ζητώντας να δει πρώτα τη δικηγόρο του, οι αστυνομικοί του επετέθησαν, τον έριξαν κάτω αφού τον κτύπησαν με τα πόδια τον έσυραν έξω... Τα αίματα στο πάτωμα και στις καρέκλες μιλούν μόνο τους... Όταν οι αστυνομικοί ανακάλυψαν μετά από ώρες ότι θα έπρεπε να εξηγήσουν τι έκαναν, αποφάνθηκαν ότι ο Σαλήχ έπεσε μόνος του στο πάτωμα. Θα είναι όντως ενδιαφέρον να εξηγήσουν στο δικαστήριο την πληγή από αιχμηρό αντικείμενο στο πίσω μέρος του κεφαλιού του Σαλήχ... Το ότι η αστυνομία φτάνει σε τέτοιο επίπεδο αστειοτήτων είναι εκφραστικό...

Ο Σαλήχ κτυπήθηκε με το υπηρεσιακό πιστόλι ενός από τους αστυνομικούς και ποδοπατήθηκε μπροστά στα μάτια όχι μόνο της γυναίκας αλλά και του παιδιού του. Στον κεντρικό αστυνομικό σταθμό τον ξανακτύπησαν μέχρι που άρχισαν να φτάνουν άτομα της ομάδας συμπάραστασης και δημοσιογράφοι.

Όταν οι υπεύθυνοι άρχισαν να συνειδητοποιούν τις προεκτάσεις της καουμπόικης φαντασίωσης των υπαλλήλων τους η αστυνομία πήρε μόνη της (;) καταθέσεις από τους αστυνομικούς και έκδωσε ανακοίνωση πριν καν πάρουν κατάθεση από το Σαλήχ ο οποίος έδωσε τη δική του κατάθεση την επόμενη μέρα. Μετά, χωρίς καν να γίνει έρευνα, για τις καταγγελίες του η αστυνομία αθώωσε τους υπαλλήλους της και πρόσαψε στον ίδιο κατηγορίες! Για το γεγονός ότι ξυλοκοπήθηκε μέσα στο ίδιο του το σπίτι; Γνωρίζει η ΚΥΠ Λεμεσού για το συταγματικό δικαίωμα του ιδιωτικού ασύλου;

Θα θέλαμε επίσης να αναφέρουμε ότι στο φιλμ στο οποίο υπάρχει η επίμαχη φωτογραφία του καφενείου υπήρχαν και φωτογραφίες της επίθεσης των αστυνομικών τις οποίες τράβηξε η αδελφή της Γιώτας.

Το φιλμ κατασχέθηκε από την αστυνομία.

Αυτό το θέμα της μικροπρέπειας απέναντι σε ανυπεράσπιστους ανθρώπους συμπληρώθηκε από μερίδα των ΜΜΕ. Δυο εφημερίδες δημοσίευσαν απλά την αστυνομική ανακοίνωση χωρίς ίχνος δημοσιογραφικής δεοντολογίας ή δημοκρατικής ευαισθησίας να ρωτήσουν τουλάχιστον για την άποψη των πολιτών σ' αυτήν τη διαμάχη με την αστυνομία. Εστω για να τηρήσουν τα προσήματα...

Οι ανταποκριτές 2 άλλων εφημερίδων και το συνεργείο ενός τηλεοπτικού σταθμού προχώρησαν ακόμα περισσότερο.

Υπέγραψαν με το όνομα τους την αστυνομική εκδοχή. Και όμως τα αίματα του Σαλήχ ήταν μπροστά στην πόρτα, μόλις 50 μέτρα από το καφενείο της επίμαχης φωτογραφίας. Ουδεμία ευαισθησία.

Τι να σημαίνει άραγε αυτή η μετατροπή των δημοσιογράφων σε φερέφωνα της αστυνομικής εξουσίας

και των παραποιήσεων της; Αν οι υποτιθέμενοι φύλακες του συντάγματος (η αστυνομία) το παραβιάζουν τόσο αναίσχυντα και η 4η εξουσία αντί να τους ελέγχει τους καλύπτει πού θα βρει ο μέσος πολίτης το δικαίο του;

Ηδη η δικηγόρος του Σαλήχ και της Γιώτας έστειλε επιστολή στον αστυνομικό διευθυντή Λεμεσού, τον Υπουργό Δικαιοσύνης, τον Γενικό Εισαγγελέα και τον Επίτροπο Διοικήσεως ζητώντας να διοριστεί ανεξάρτητος διοικητικός και ποινικός ανακριτής για την υπόθεση. Ελπίζουμε ότι η Κυπριακή Δικαιοσύνη θα αρθεί στο ύψος των περιστάσεων για να μην πάρει και αυτή η υπόθεση τον δρόμο για το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο όπως οι υποθέσεις του Δημοσθένους και της Χλώρακας. Και θα πρέπει, επιτέλους, η Κυπριακή Αστυνομία να αντιληφθεί ότι το να αυτοδικαιώνεται και να παρουσιάζεται σαν «κούππα άπαντη» απλά αυξάνει την καχυποψία του κοινού αν όχι τα ειρωνικά σχόλια για τις κοινότυπες πια δικαιολογίες του «τραυματισμού με πτώση στο έδαφος».

Επιπρόσθετα δε ζούμε μόνοι μας σ' αυτών τον κόσμο. Όταν ένας άνθρωπος σαν το Σαλήχ (ο οποίος φυλακίστηκε για 2 χρόνια γιατί αρνήθηκε να μάθει «να σκοτώνει και να μισά τους Ε/Κ») κακοποιείται με αυτόν τον τρόπο, πως θα αντιμετωπίσουμε και σαν πολίτες και σαν Πολιτεία που ζητούμε εφαρμογή των αθροπίνων δικαιωμάτων στην χώρα μας, τις ήδη υπάρχουσες κριτικές για την στάση της ΚΥΠ απέναντι στους Τ/Κ που ζουν στις ελεύθερες περιοχές; Ηδρ ο Γ.Γ του ΟΗΕ έχει διατυπώσει και σε επίσημα έγγραφα αυτές τις κατηγορίες.

Η σιωπή και η συγκάλυψη είναι πιστεύουμε ντροπή για την Πολιτεία για τους πολίτες αλλά και για τη ίδια την υπόστασή μας σαν ανθρώπων. Πώς είναι δυνατόν να σιωπήσουμε όταν δίπλα μας ανυπεράσπιστοι άνθρωποι γίνονται αντικείμενα τέτοιου είδους επιθέσεων;

Ομάδα συμπάραστασης στο Σαλήχ τη Γιώτα και τη Μελίσο

Λεμεσό

Αφιέρωμα

Τό εθνικό μίσος

για τό Πανεπιστήμιο

Διαφωνίες της Πρωτοπορίας με το δ.σ. του Πανεπιστημίου

Αντιπροσωπεία της φοιτητικής παράταξης του Δημοκρατικού Συνοερθίου «ΠΡΩΤΟΠΟΡΙΑ» συνυληθήκε στις 30 Δεκεμβρίου 1995 με τον πρόεδρο του διοικητικού συμβουλίου του Πανεπιστημίου Κύπρου κ. Μιχαήλ Τριανταφύλλη, τον αντιπρόεδρο κ. Νίκο Παπαγιωάνη, το δευτενθνή διοικητή και Οικονομικών κ. Νίκο Βάκη, και τον προσιταίμενο φοιτητή Μέρμηνας κ. Ανδρέα Χριστοφίδη.

Κατά τη συνάντηση συζητήθηκαν:

(1) Το πρόβλημα που δημιουργήθηκε από την άρνηση της Συγκλήτου να επιτρέψει την ανάρτηση της ελληνικής σημαίας δίπλα από την κυπριακή, όπως αποφάσισε η φοιτητική Έκωση. Ο πρόεδρος του διοικητικού συμβουλίου υποστήριξε ότι η Συγκλήτος καλόξ έπρεξε και απογορεύσε την ανάρτηση της ελληνικής σημαίας γιατί το πανεπιστήμιο δεν είναι εκπαιδευτικό ίδρυμα όπως τα Γυμνάσια και τα Λύκεια, αλλά ημεκατακό οργανομξός και το Σύναγμα δεν προνοεί ανάρτηση της ελληνικής σημαίας στα κτίρια των ημεκατακό οργανομξών. Μόνο κατά τις εορτές επιτρέπεται τούτο.

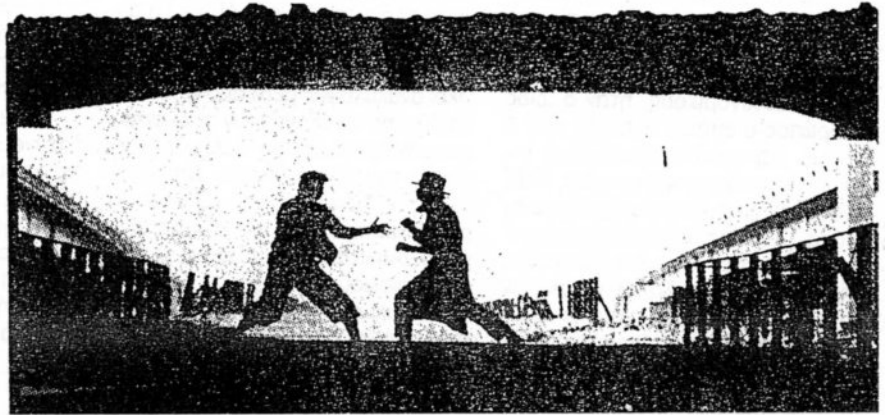
(2) Η άρνηση της Συγκλήτου να δώσει άδεια σε φοιτητές να τοποθετήσουν στις αίθουσες διδοκαλίας του π.γ.γ. νεπιστημίου εκκλήσιαστικές εικόνες που φέραιε η Γερά Αρχιεπισκοπή. Οι εκπρόσωποι του πανεπιστημίου επικατέπικον την κατοχυρωμένη από το Σύναγμα αρχή

της ανεξέθροκαίας. Επίσης ισχυρίστηκαν ότι θα είναι ασέβεια προς το εικόναμα όταν στο μάθημα π.χ. της ιστορίας των θροκαίων ο καθηγητής διδάσκει στους φοιτητές περί αθείσμου ή βουδίσμου. Εξέφρασαν επίσης την άποψη ότι στο Πανεπιστήμιο της Βόννης και άλλα πανεπιστήμια του εξωτερικού δεν υπάρχουν εκδόρες στις αίθουσες διδοκαλίας. Σε παρατήρηση των εκπροσωπών της «Πρωτοπορίας» ότι εδώ δεν είναι Βόννη αλλά μια ημεκατακόμη και απειλούμενη με πύληρη κατοχή πατρίδα, η απάντηση ήταν ότι ο αγώνας δεν είναι θρησκευτικός αλλά εθνικός, όπως εθνικός ήταν και ο αγώνας της ΕΟΚΑ και ότι οι Τούρκοι δεν έχουν σκοπό να μας εξισλαμίσουν αλλά απλά να μας καταλάβουν!

Τέλος, οι εκπρόσωποι της Πρωτοπορίας τόνισαν ότι δεν είναι ικανοποιημένοι, ούτε συμφωνούν με όσα λέχθηκαν από τους εκπροσωπούς του πανεπιστημίου και ότι η πορότηξ θέλει το πανεπιστήμιο φέρο ελληνικής παιδείας και θα εργαστεί προς αυτή την κατεύθυνση ανεξάρτητα από διοικητές. Ο πρόεδρος κ. Τριανταφύλλης διαβεβαίωσε ότι τούτο είναι και ο στόχος του διοικητικού συμβουλίου του πανεπιστημίου και όλων όσων εργάζονται σ' αυτό, οι πληροφορίες δε της Πρωτοπορίας ότι υπάρχουν νεοκαπιακές τάσεις μετάξυ του προσωπικού του πανεπιστημίου δεν ανταποκρίνονται στην πραγματικότητα.

Η επίθεση ενάντια στο Πανεπιστήμιο Κύπρου είναι πλέον μια εθνική τελετουργία. Το σωστό βέβαια θα ήταν να ξεκινούσε με άρση της σημαίας και διάγγελμα της υπουργού αλλά τέλος πάντως είναι ίσως και αρμόζον ότι στην εποχή του θεάματος η κατασκευή υπηκόων και δούλων έχει περάσει από τα χέρια των Ελληνοχριστιανών δασκάλων στα χέρια των Ελληνοχριστιανών δημοσιογράφων ή άλλων mediaζοντων. Το σενάριο έχει αλλάξει μόνο στις λεπτομέρειες. Το 1930, η σύσκεψη των προυχόντων στην Αρχιεπισκοπή απαιτούσε να απολυθούν οι κομμουνιστές δάσκαλοι. Σήμερα ζητείται να κλείσουν εκπομπές να απαγορευτούν προγράμματα και φωνές από τα media.... Τέτοια πράγματα δεν επιτρέπεται να λέγονται από τα ΜΜΕ.... ειπε πριν λίγα χρόνια ο πρόεδρος των δημοσιογράφων. Την δεκαετία του '30 εκδιώκονταν μαθητές που αρνούσαν να γράψουν στην καθαρεύουσα. Σήμερα αυτοί που αντιγράφουν τη γλώσσα του Αθηναϊκού κλικ (το οποίο αντιγράφει κλπ) βγάζουν φιλιππικίους για τη γλώσσα.

Οποτε η άρση της σημαίας ξεκινά σήμερα με μια γυμνή κυρία στο εξώφυλο (σε μια εποχή που η Ελληνική σημαία χρησιμοποιείται για να πουλιούνται σουβλάκια μια τσόντα είναι ότι πρέπει για τα καταπιεσμένα απωθημενα των νεώτερων παιδιών του μετα-κατηχητικού). Μετά προχωρά σε αναζήτηση εχθρών για να μισήσουν τα παιδιά-ακροατές/αναγνώστες. Σ' αυτό εντασσόταν και η ανακάλυψη του βιβλίου ολική Κύπρος. Η απαίτηση να αποσυρθεί το βιβλίο όπως και το κάψιμο βιβλίων από τους Ναζί δεν έγινε για πρακτικούς λόγους. Από το φόβο δηλαδή ότι μπορεί πραγματικά κάποιος να διαβάσει το βιβλίο. Αντίθετα αυτό που χρειάζονται τα Ελληνοχριστιανικά media, περισσότερο και από την Ελληνοχριστιανική παιδεία, είναι η φωτιά. Το κάψιμο. Το Θέαμα.

οι ιστορικές ρίζες της εθνικής τρομοκρατίας καί η αντίταση.

Η καθυστερημένη ίδρυση του Πανεπιστημίου Κύπρου (3 δεκαετίες μετά την Ανεξαρτησία, στο τέλος του 20ου αιώνα) προδιέγραφε έτσι και αλλιώς μια δύσκολη πορεία προσαρμογής και ανέλιξης αυτού του ιδρύματος. Από τη δεκαετία του '50 είτε υιοθετήθηκε είτε επιβλήθηκαν δύο ομοφωνίες στην Κυπριακή Κοινωνία - μία για κάθε κοινότητα. Οι διανοούμενοι ή οι πολίτες που αρνούσαν να προσαρμοστούν είχαν να αντιμετωπίσουν την πνευματική τρομοκρατία της κυριαρχής ελίτ, και τη γυμνή βία των κρατικών μηχανισμών ή των ακροδεξιών οργανώσεων που φιγουράρουν μέχρι το '74 σαν θεματοφύλακες της κυριαρχής ομοφωνίας του εθνικισμού. Αυτές οι διαδικασίες βίαιας ομοιογενοποίησης που μπορούν να ανιχνευτούν από τις αρχές της δεκαετίας του 50 με το σύνθημα "Ένωση και μόνο Ένωση" για τους Ε/Κ και "Διχοτόμηση ή θάνατος" για τους Τ/Κ, αναβαθμίστηκαν την περίοδο 55-59 με τις δολοφονίες των μασκοφόρων της ΕΟΚΑ και της ΤΜΤ. Αυτό το κλίμα της πνευματικής και πρακτικής τρομοκρατίας που κληροδότησαν οι ένοπλοι εθνικιστές της δεκαετίας του '50 μπορεί να ξεκίνησε με επιθέσεις ενάντια στους υποστηρικτές της Αυτοκυβέρνησης-Συντάγματος και μετά ενάντια στην αριστερά, αλλά δεν άργησε να στραφεί και ενάντια σε διαφωνούντες στη Δεξιά. Η δολοφονία του αριστερού συνδικαλιστή Μιχάλη Πέτρου από τη Λύση του Γενάρη του '58 με την κατηγορία ότι ήταν ανταποκριτής του Τας συμπληρώθηκε 2 χρόνια αργότερα με την απαγωγή και την κακοποίηση του δημοσιογράφου της Δεξιάς κ. Φαρμακίδη γιατί ήταν κριτικός προς τον Μακάριο. Ταυτόχρονα η ΤΜΤ είχε εξαπολύσει τη δίκαια της εκστρατεία τρομοκρατίας που κορυφώθηκε με τη δολοφονία των Τ/Κ δημοσιογράφων Χικμετ και Γκιουρκαν. Η τρομοκρατία δεν περιορίστηκε βέβαια στις λειτουργούς του Τύπου. Από τις δολοφονίες του

Το ιστορικό μιας απαγόρευσης

Η απόφαση για ίδρυση Πανεπιστημίου πάρθηκε τη δεκαετία του '70. Καθυστέρησε μέχρι τη δεκαετία του '90 γιατί όλες οι Ελληνικές κυβερνήσεις ήταν ενάντια στην ίδρυση του Πανεπιστημίου Κύπρου !!!
(βλ. άρθρο Α. Χριστοφίδη τ έως Υπουργού Παιδείας στο βιβλίο "Ελλάδα φθόγγον χέουσα")
Αν το βρείτε γιατί

Σάββα Μένοικου και του Σακκα μέχρι τη δολοφονία των Νούρου και Παντελίδη η διαφορά ήταν απλά τυπική - οι δύο πρώτοι ήταν αριστεροί συνδικαλιστές οι άλλοι 2 ήταν αγωνιστές της ΕΟΚΑ που διαφωνούσαν με την πολιτική των παλιών συναγωνιστών τους που επάνδρωσαν το Ανεξάρτητο κράτος.

Το κράτος του χαφιεδισμού που ίδρυσε ο Π. Γιωρκάτζης και η δουλοπρέπεια της πλειοψηφίας των εκπροσώπων του κυριαρχού λόγου απέναντι στη Χούντα ήταν απλά το πλαίσιο που έθρεψε την ΕΟΚΑ Β - μια νεοφασιστική οργάνωση που διεκδικούσε μια ακόμα πιο εθνικά ορθή μονολιθικότητα. Ηδη 2 από τους πιο γενναίους διανοούμενους της δεκαετίας του 60 είχαν "σιωπήσει". Ο κ. Λανίτης είχε αυτοεξοριστεί ενώ ο Καβάζογλου είχε δολοφονηθεί.

Η πνευματική άνοιξη και η εκδημοκρατικοποίηση που ακολούθησαν σαν συνεχιστεί την Αντίσταση του Ιούλη του 74 είχαν ήδη πληρώσει το τμήμα τους με ένα νεκρό ποιητή - το Δώρο Λοΐζου. Όμως και εκείνη η άνοιξη καλουπώθηκε γρήγορα με την επικράτηση και πάλιν της εθνικής ομοφωνίας λόγω της κατοχής. Το σχεδόν ταυτόχρονο Τ/Κ κίνημα νεολαίας την ίδια περίοδο αντιμετώπισε ανάλογα διλήματα μπροστά στην διαχωριστική γραμμή. Με αυτά τα δεδομένα οι επιθέσεις ενάντια στο Πανεπιστήμιο έχουν καταβολές. Όπως και οι αντιστάσεις.

Αν χρειαζόμαστε κάτι σαν κοινωνία σήμερα είναι η μαζική αμφισβήτηση του συστήματος λογοκρισίας και τρομοκρατίας που κυβερνά το δημόσιο (και όχι μόνο) λόγο. Είτε το θέλουμε είτε όχι διεξάγεται ένας "πόλεμος" στην Κυπριακή κοινωνία (στο εσωτερικό και των 2 κοινοτήτων). Οι στόχοι της κάθε πλευράς είναι διαφορετικοί. Από τη μια υπάρχει η δίψα για εξουσία και επιβολή - αυτό πυροδοτεί τις εθνικές υστερίες. Οι αστειότητες για τον Ελληνοκεντρισμό και τον Τουρκοκεντρισμό είναι απλά στάχτη στα μάτια για την επιβολή μιας ομοιογένειας, της οποίας οι εθνικιστές θέλουν να είναι οι αρχιερείς. Η κ. Αγγελίδου θέλει να "έχει λόγο" το ΔΗΚΟ θέλει να αποφασίζει για τους καθηγητές και τον Πρύτανη του Πανεπιστημίου. Η πνευματική τρομοκρατία είχε πάντα το δομικό της συνακόλουθο - το ρουσφέτι.

Η άλλη πλευρά η οποία δειλά ακόμη έχει αρχίσει να διεκδικεί την αυτονομία της κοινωνίας των πολιτών, του πολίτη σαν ατόμου αλλά και θεσμών όπως το Πανεπιστήμιο άνκαι εκφράζεται από την αντιπολίτευση δεν περιορίζεται μόνο σ' αυτό το χώρο. Είναι η εν δυνάμει πλειοψηφία των Κυπρίων πολιτών. Οφείλουμε να μιλήσουμε για να

ανοίξουμε διάδρομους έκφρασης για τις φωνές αντίστασης και διαμαρτυρίας. Όταν η υπουργός Παιδείας ζητά να αποσυρθεί βιβλίο από τη βιβλιοθήκη του Πανεπιστημίου δεν υπάρχει χώρος για επιστροφή..... Αν αυτός ο φασιστικός λόγος (τι άλλο είναι η απαγόρευση βιβλίων;) γίνει ανεκτός απλά ανεχόμαστε άλλο ένα χαστούκι της εξουσίας σαν πολίτες. Οφείλουμε να αντεπιτεθούμε. Διακυβεύονται πλέον η αξιοπρέπεια μας σαν ανθρώπων. Δεν έχουμε απλά τη συμπαιγνία Ελληνικού και Τουρκικού Εθνικισμού (η κ. Αγγελίδου μοίρασε κιόλας αναγνώριση στα Πανεπιστήμια των κατεχομένων) αλλά μια φαρσοκωμωδία που παρελαύνει μπροστά μας χωρίς καν επίγνωση της γελοιότητας της.

Η νέα αντίσταση απέναντι στην νεοφασιστική δικτατορία του Εθνικού λόγου πρέπει να ξεκινήσει με ένα ειρωνικό χαμόγελο. Διότι η απαίτηση για απόλυση καθηγητών γίνεται στο όνομα της Χριστιανικής αγάπης και τα ουρλιχτά για απαγόρευση βιβλίων στο όνομα της αρχαίας Αθηναϊκής Δημοκρατίας. Στα πλαίσια της εναρμόνισης της κυπριακής εκπαίδευσης με την Ευρωπαϊκή. Κάποτε κάποιοι χειροκροτούσαν και έγγραφαν το όνομα του Πατακού στους τοίχους. Υστερα ανακάλυψαν ότι ήταν για γέλια οι ομιλίες του. Κάποιοι όμως ήξεραν πιο γελοίες ήταν οι ομιλίες του Πατακού από τον καιρό που ήταν στην εξουσία

Η Κύπρος ΔΕΝ είναι ελληνική

Η ιστορία είναι πάντα καλός οδηγός και πολύ χρήσιμη πηγή διδαγμάτων, όταν αυτά που διδάσκονται γίνονται κτήμα πραγματικό των διδασκομένων. Έτσι το πάθημα γίνεται μάθημα και το καλό γίνεται παράδειγμα προς μίμηση. Όταν όμως αρνούμαστε να διδαχθούμε από αυτήν, τότε αυτή σταδιακά επαναλαμβάνεται και σε τελική ανάλυση τιμωρεί.

Σε υπανάπτυκτες πολιτικά και πολιτιστικά χώρες, όπως η Ελλάδα, η Τουρκία και η Κύπρος (που μας αφορούν άμεσα), η ιστορία ταλαιπωρείται, παραχαράσσεται και πλαστογραφείται συνεχώς, κατά το δοκούν. Έτσι, οι κυβερνήσεις τέτοιων κρατών αδυνατώντας να λύσουν τα πραγματικά προβλήματα των κρατών τους (κοινωνικά, οικονομικά κ.ά.), «ταϊζουν» τους λαούς τους με ένα «ένδοξο παρελθόν», με «ηρωικούς προγόνους», με «εθνικά ιδανικά» και «υπερηφάνεια για την καταγωγή». Αποτέλεσμα αυτών είναι η καλλιέργεια και η ανάπτυξη ενός άκρατου εθνικισμού, ο οποίος είναι πάντα άγονος και στείρος. Και αυτό, λόγω του ότι βασικός άξονας του εθνικισμού, ο οποίος είναι το έθνος - κράτος, και που δεν υπήρξε ποτέ διότι οι διαφοροί πληθυσμοί ήταν σχεδόν πάντα ανάμικτοι και τα διάφορα κράτη πολυεθνικά (π.χ. Αυστροουγγαρία, Οθωμανική Αυτοκρατορία, κλπ.). Για να επιτευχθεί ο εθνικιστικός στόχος του έθνους - κράτους, θα πρέπει να σφαγιαστούν ή να μετακινηθούν δια της βίας οι διάφορες μειονότητες, θα πρέπει να γίνουν δηλαδή εθνικές εκκαθαρίσεις, όπως έκανε η Τουρκία στη Μ. Ασία και στην Κύπρο εις βάρος των χριστιανικών πληθυσμών (1915 γενεκίονια Αρμενίων, 1908-1922 διώξεις Ελλήνων, 1923 συμφωνία ανταλλαγής πληθυσμών με την Ελλάδα, 1974 Κύπρος) και όπως έκανε η Ελλάδα στις περιοχές που απέσπασε από την Οθωμανική Αυτοκρατορία εις βάρος των μουσουλμανικών και Σλαβικών πληθυσμών (συμφωνίες ανταλλαγής πληθυσμών 1923 με την Τουρκία, 1932 με τη Βουλγαρία). Θύμα τόσο του ελληνικού όσο και του τουρκικού εθνικισμού έπεσε και η χώρα μας.

Η Κύπρος λόγω γεωγραφίας, από ανέκαθεν αποτελούσε ένα χώρο με πολυεθνική φυλετική δομή. Διαμέσου την αιώνων επεκράτησε στο νησί η ελληνική γλώσσα και η Ορθόδοξη Χριστιανική θρησκεία στα λαϊκά στρώματα. Μετά το 1571 και με την κατάκτηση του νησιού από τους Οθωμανούς εμφανίζεται και η οθωμανική κουλτούρα στο νησί. Λόγω της εξοθλίωσης των λαϊκών μαζών από την κακή διακυβέρνηση (π.χ. ψηλές φορολογίες), πολλοί κάτοικοι εξιλαμίζονται συνεχώς (οι

μουσουλμάνοι απαλλάσσονταν από τις φορολογίες) και χρησιμοποιούν την οθωμανική γλώσσα, πρόγονο της σύγχρονης τουρκικής. Σύμφωνα με τη «Χρονολογική Ιστορία» του Αρχιεπισκόπου Κυπριανού, το 1780, οι μουσουλμάνοι έφθαναν τις 47.000 και οι χριστιανοί τις 37.000. Λίγο πριν την ανάληψη της διακυβέρνησης του νησιού από τη Βρετανία, κυριαρχούν στο νησί η χριστιανική και η μουσουλμανική θρησκεία και κουλτούρα και η ελληνική και η τουρκική γλώσσα.

Αναλαμβάνοντας τη διακυβέρνηση του νησιού η Βρετανία, βρέθηκε αντιμέτωπη με τον ολοένα αυξανόμενο εθνικισμό των χριστιανών που αρχίζουν δυναμικά να προσανατολίζονται προς την Ελλάδα με την πανίσχυρη επίδραση των εκκλησιαστικών κύκλων και με τον εθνικισμό των μουσουλμάνων να αρχίζει οργικά και σταθερά να ισχυροποιείται και να προσανατολίζεται προς την Τουρκία. Έτσι η Βρετανία, χρησιμοποιώντας αυτές τις καταστάσεις, κατόρθωσε να υπερασπίσει τα δικά της συμφέροντα στο νησί (οικονομικά, στρατιωτικά), αρχικά υποκινώντας επεισόδια μεταξύ των κατοίκων, αργότερα δίνοντας τους ένα σύνταγμα για την εφαρμογή του οποίου δεν υπήρχε καμιά προετοιμασία και τελικά οδηγώντας τα πράγματα στα γεγονότα του 1974.

Το Κυπριακό Σύνταγμα ήταν τέτοιο που για να εφαρμοστεί, έπρεπε και οι δυο κοινότητες να σεβόνται η μια την άλλη, έπρεπε, δηλαδή να υπάρχει κλίμα ειρήνης, ογάνης, και συνεργασίας. Έπρεπε ακόμα, να ΘΕΛΟΥΝ οι δυο κοινότητες να συνυπάρξουν. Αυτές οι προϋποθέσεις δεν υπήρχαν το 1960, όπως δυστυχώς δεν υπάρχουν και σήμερα. Οι συμφωνίες Ζυρίχης - Λονδίνου και η εγκαθίδρυση της Κυπριακής Δημοκρατίας ήταν μια χρυσή ευκαιρία να αποκατασταθεί η ειρήνη και η αλληλοκατανόηση στο νησί και να ζοικοδομηθεί ένα κράτος πραγματικά ελεύθερων ανθρώπων. Ανθρώπων που δεν θα περιφρονούσαν τον συνάνθρωπο τους, επειδή μιλά άλλη γλώσσα ή ανήκει σε άλλη θρησκεία και που δεν θα κρατούσαν τις μπλέ και κόκκινες σημαίες άλλων κρατών σε διαδηλώσεις μίσους.

Η ευκαιρία αυτή δείχνει να έχει χαθεί. Εδώ θα πρέπει να αναζητηθούν και οι δικές μας ευθύνες. Ενώ στο κράτος μας καταπατούνται τα ανθρώπινα δικαιώματα και το διεθνές δίκαιο από ένα ξένο κράτος (την Τουρκία), βλέπουμε συνεχώς να αναρτάται στις ελεύθερες περιοχές της χώρας μας η σημαία ενός άλλου ξένου κράτους (της Ελλάδας), έχουμε ως εθνικό ύμνο του

ύμνο του ίδιου κράτους και στις διάφορες αντικατοχικές εκδηλώσεις βλέπουμε να ανεμίζουν οι γαλανόλευκες και να κυριαρχούν συνθήματα όπως «η Κύπρος είναι Ελληνική». Και εδώ είναι το οξύμωρο σχήμα. Η Κύπρος ΔΕΝ είναι ελληνική. Ιστορικά, η Κύπρος ουδέποτε υπήρξε τμήμα του Ελληνικού κράτους, εξάλλου το ελληνικό κράτος ιδρύθηκε το 1830 και ως εκ τούτου ουδέποτε είχε οποιοδήποτε δικαίωμα πάνω στο νησί. Το κράτος αυτό ιδιοποιούμενο το όνομα «Ελλάδας» οχημάτισε τη δική του εθνική ταυτότητα και διεκδίκησε έτσι πληθυσμούς που είχαν σχέση με την Αρχαία Ελλάδα. (Μακεδονία, Μ. Ασία, Κύπρος). Ο Ελληνικός Ιμπεριαλισμός εκμεταλλευόμενος την πολιτική αφέλεια και απειρία των Κυπρίων, πέτυχε να αναμειχθεί στα πολιτικά πράγματα της Κύπρου και να θέσει το νησί υπό στρατιωτική κατοχή, με τη συγκρότηση της «Εθνικής Φρουράς» το 1964 που ελεγχόταν εξ ολοκλήρου από την Αθήνα (αντιυπουργική ενέργεια) και με την παράνομη αποστολή ελληνικού στρατού στην Κύπρο. Όταν άρχισε η κυπριακή ηγεσία να ξυπνά (έμμεση αποκήρυξη της Ένωσης το 1969, ίδρυση Εφεδρικού και σταδιακή διάλυση των ενωτικών τρομοκρατικών οργανώσεων «Εθνικό Μέτωπο» και «ΕΟΚΑ Β'» και προσπάθεια απομόκρυνσης των Ελλήνων αξιωματικών από την Κύπρο Ιουλίου '74), ο ελληνικός στρατός κατοχής κατέλυσε την ήδη κατελυμένη νομιμότητα. Όταν όμως ήρθε αντιμέτωπος με τον τουρκικό ιμπεριαλισμό λύγισε και εξανεμίστηκε. Η απόφαση της τότε κυβέρνησης Καραμανλή να μην αποστείλει στρατό στην Κύπρο και να μην εμπλακεί η Ελλάδα σε πόλεμο με την Τουρκία σηματοδότησε μία νέα εποχή. Η Ελλάδα έπαυσε πλέον να θεωρεί την Κύπρο ελληνικό έδαφος. Έτσι έβλεπε και μισό, το Κυπριακό Κράτος άρχισε να βαδίζει το δρόμο της Ανεξαρτησίας.

Σήμερα, όμως, που έχουμε ανάγκη όσο ποτέ άλλοτε την Ανεξαρτησία μας, βρυκολοκιάζουν πάλι τα φαντάσματα που παρελθόντος. Γίνονται συνεχώς προσπάθειες μεγαλύτερης προσέγγισης με το ελληνικό κράτος με τεράστια πλήγματα κατά της Ανεξαρτησίας μας και δεν υπάρχουν σοβαρές διαμετρήσεις. Και το πιο λυπηρό, οι φοιτητές, η καρδιά της Κύπρου, αναδεικνύονται σε υπέρμαχους της «Ελληνικότητας» της Κύπρου και δείχνουν σεβασμό στα ελληνικά σύμβολα και όχι στα κυπριακά. Το σίγουρο πάντως είναι αυτό: ή θα αναλίσθουμε και θα καταλάβουμε ότι η Κύπρος είναι κυπριακή ή θα πρέπει να στοιμωστούμε για νέες περιπέτειες.

X"Κύρου Μιχάλης

ΜΕΤΑΦΡΑΖΩΝΤΑΣ ΤΟ ΕΘΝΙΚΟ ΘΕΑΜΑ ΣΤΗΝ ΝΑΤΟ'ΙΚΗ ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΟΤΗΤΑ

Όπως επισημάναμε και στο 20 ο τεύχος το ένιαίο Αμυντικό δόγμα/χώρος/σχεδιασμός συνοδεύεται από μία εξώφθαλλη προσπάθεια εξαγνισμού του ΝΑΤΟ από την κυπριακή Δεξιά (τους θεματοφύλακες του δόγματος), φυσικά οι εθνικόφρονες πρόσκοποι νομίζουν (ή παίζουν το ότι νομίζουν) ότι θα άπελευθερώσουν.....την Μικρά Ασία. Ακόμα δέν κατάλαβαν ότι η Μητέρα Πατρίδα τους έχασε το στοίχιμα της Αυτοκρατορίας το 1922 και από το 1949 (όταν έπεσε και ο Γράμμος) η Ελλάδα είναι έπαρχία του ΝΑΤΟ και της ΕΟΚ. Παρακολούθώντας λοιπόν τὰ αγωνιστικά τερτίπια του θεάματος πριν τήν αλλαγή του σκηνικού δημοσιεύουμε ένα απόσπασμα από τὸ ἀναρχικό έντυπο της Θεσσαλίας "Δελτίο γιά τήν επαναστατική προλεταριακή δράση" γιά τὰ σχέδια του ΝΑΤΟ στην Βαλκανική αυτή είναι ή δυτική πλευρά του δόγματος. Καί τι σύμπτωση! Η Ελλάδα και ή Τουρκία συμμετέχουν σάν παλιοί καλοί φίλοι. Άφηνουμε τὸ κείμενο ήμιτελές γιά νά τὸ συμπληρώσετε μεταφράζοντας τὸ στά Κυπριακά. Δημοσιεύουμε επίσης και τήν ἀρχή της δημόσιας παραδοχής του ΝΑΤΟοικου σχεδιασμοῦ από τὸν κυρίαρχο λόγο.

ΓΙΑ ΤΗ ΝΕΑ ΤΑΞΗ ΚΑΙ ΤΗΝ ΕΓΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΤΩΝ ΣΤΡΑΤΗΓΕΙΩΝ ΤΟΥ ΝΑΤΟ

να κερδίσει χρόνο και πλεονεκτήματα έναντι των γειτόνων. Ωστόσο, τα ίδια γεγονότα δείχνουν να δρομολογούνται καταστάσεις που όπως κι αν υλοποιηθούν σε επίπεδο εγκατάστασης, θα υπάρξουν τα ίδια αποτελέσματα. Η Νότια Πτέρυγα του ΝΑΤΟ, αποκτά ούτως ή άλλως ιδιαίτερη σημασία κι αυτό δε θ' αφήσει ανεπηρέαστη την Ελλάδα, τη στιγμή μάλιστα που τα σχέδια των ΝΑΤΟικών στρατοκρατών, τη θέλουν ως πιθανό ορμητήριό τους στα Βαλκάνια.

Το χερσαίο στρατηγείο θα εγκατασταθεί στη Λάρισα και συγκεκριμένα στον Τύρναβο. Η περιοχή αυτή επιλέχθηκε ώστε να είναι κοντά στην 1η Στρατιά. Οι πρώτες εγκαταστάσεις κατασκευάζονται και αναμένεται να εγκατασταθούν και τα τεχνικά μέσα σε μερικούς μήνες. Περιοχή ευθύνης του Στρατηγείου, θα είναι ολόκληρη η Ελληνική επικράτεια, αλλά κύρια αποστολή του θα είναι να παρατηρεί τις εξελίξεις και να ελέγχει την κατάσταση σε Αλβανία, Γιουγκοσλαβική Μακεδονία, Βουλγαρία και Ρουμανία. Ο έλεγχος αυτός στο Βαλκανικό χώρο, θα συνδυαστεί με τα Στρατηγεία των υπολοίπων δύο κρατών - μελών της Νότιας Πτέρυγας του ΝΑΤΟ: Το Στρατη-

γείο της Βερόνα στην Ιταλία και το Στρατηγείο της Σμύρνης στην Τουρκία. Το Γενικό Στρατηγείο της Νότιας Πτέρυγας του ΝΑΤΟ, βρίσκεται στη Νάπολη. Είναι σαφέστατο, ότι με την διχτύωση των τριών Στρατηγείων και τον άξονα Βερόνα - Λάρισα - Σμύρνης το ΝΑΤΟ αποκτά τον έλεγχο που χρειάζεται στις παρούσες συνθήκες και ταυτόχρονα, η Λάρισα γίνεται το σημαντικότερο κέντρο όσον αφορά τις εξελίξεις στα Βαλκάνια και θα δραματίσει σπουδαίο ρόλο σε συντονιστικό σημείο σε μελλοντικές εξελίξεις και δράσης από πλευράς του ΝΑΤΟ.

Το δεύτερο στρατηγείο που θα εγκατασταθεί στη Λάρισα, είναι το αεροπορικό. Για την ακρίβεια πρόκειται για υποστρατηγείο που θα συμπληρώνει τον άξονα των δύο άλλων υποστρατηγείων, της Βερόνα και Σμύρνης. Το Στρατηγείο αεροπορικών δυνάμεων Νότιας Ευρώπης βρίσκεται στο Αβιάνο της Ιταλίας. Το υποστρατηγείο, θα εγκατασταθεί στο Αρχηγείο Τακτικής Αεροπορίας (ΑΤΑ). Περιοχή ευθύνης του θεωρείται το FIR Αθηνών. Για την εγκατάστασή του, υπάρχουν διαπραγματευτικά προβλήματα σε σχέση με το σχεδιασμό για την κάλυψη του εθνικού εναέριου χώρου. Η ελληνική πλευρά ζητά περισσότερα πλεονεκτήματα από το ΝΑΤΟ. Ο ρόλος του σε σχέση μ' αυτό του χερσαίου στρατηγείου σε περίπτωση πολεμικής εμπλοκής στα Βόρεια σύνορα της Ελλάδας αλλά και επιτήρησης του Βαλκανικού χώρου, είναι μάλλον μικρότερης σημασίας.

Το ΝΑΤΟ επίσης, προσανατολίζεται στη δημιουργία τεσσάρων πολυεθνικών Δυνάμεων Ταχείας Επεμβάσεως. Αυτήπου θα έχει τη μεγαλύτερη

Όσον αφορά την εγκατάσταση των δύο Στρατηγείων όπως και της ΔΤΑ (Δύναμη Ταχείας Ανάπτυξης) στην Ελλάδα, μπορούμε να πούμε ότι αυτό ακριβώς έχει άμεση σχέση με τις μεταβολές για τις οποίες μιλήσαμε παραπάνω, συγκεκριμένα, είναι έντονη η ανάγκη για την ύπαρξη ενός κέντρου συλλογής και επεξεργασίας πληροφοριών, καθώς και συντονισμού δράσης, όπως επίσης και η εκτέλεσή της κοντά στις "εύφλεκτες" περιοχές. Με βάση αυτά τα κριτήρια, ο Σχεδιασμός του ΝΑΤΟ έκρινε κατάλληλη την Ελλάδα να υποδεχθεί τα Στρατηγεία. Εδώ θα πρέπει να σημειώσουμε πως έχει δημιουργηθεί θέμα διαπραγματεύσεων ανάμεσα στην ελληνική κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ και τη Συμμαχία. Δεν έχει ξεκαθαριστεί τελικά επίσημα, τί είδους ΝΑΤΟικών εγκαταστάσεων θα έρθουν στη χώρα μας καθώς η Κυβέρνηση προσπαθεί

ΚΛΗΡΙΔΗΣ: ΚΑΙ ΚΑΘΟΔΟ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΣΤΡΑΤΟΥ ΞΗΡΑΣ ΠΡΟΝΟΕΙ ΤΟ ΔΟΓΜΑ

ΝΑΤΟ·Ι·ΚΟ·ΡΟΛΟ·ΕΛΩ ΜΕΛΕΤΑ ΚΑΙ Η ΑΣΧΗΝΑ

ΑΡΧΕΣ ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ
ΤΗΝ ΔΣΚΠΗ ΝΙΚΗΦΟΡΟΣ

Η ΗΓΕΣΙΑ των ελληνικών ενόπλιων δυνάμεων εισηγήθηκε χθες στη Σχολή Εθνικής Αμύνης της Χώρας να εξετάσει το ενδεχόμενο ανάμιξης του ΝΑΤΟ -υπό το νέο του ρόλο, αυτό της επιβολής και διατήρησης της ειρήνης- στο Αιγαίο, αλλά και στην Κύπρο. Η εξέλιξη αυτή σημειώνεται δύο βδομάδες μετά που έγινε γνωστό ότι σε στρατιωτική άσκηση στα πλαίσια του προγράμματος του ΝΑΤΟ «Συνεταιρισμός για την Ειρήνη» υπήρξε εξοικείωση των στρατευμάτων με τις συνθήκες που επικρατούν σήμερα στην Κύπρο.

Ο υφυπουργός Εθνικής Αμύνης Νίκος Κουρής μιλώντας χθες στη διάρκεια της τελευταίας ενάρξης των μαθημάτων της 48ης σειράς της Σχολής Εθνικής Αμύνης (ΣΕΘΑ) «πρότεινε προς το Επιτελείο της ΣΕΘΑ, όπως, μέσα στα πλαίσια του προγράμματος εξετασθεί, μεταξύ άλλων και ο νέος ρόλος του ΝΑΤΟ σε επιχειρήσεις επιβολής ή διατήρησης της ειρήνης και τυχόν συνέπειες που θα έχει αυτή η μετεξέλιξη σε ενδεχόμενη κρίση στο Αιγαίο ή άλλες περιοχές του εθνικού μας χώρου», σύμφωνα με ανακοίνωση του Υπουργείου Εθνικής Αμύνης.

Στις 31 Αυγούστου ο «Φ» είχε δημοσιεύσει πληροφορίες, σύμφωνα με τις οποίες οι 4000 στρατιώτες από 14 χώρες που

- Πρόταση Κουρή χθες στη Σχολή Εθνικής Αμύνης
- Προηγήθηκε άσκηση της συμμαχίας για Κύπρο

συμμετέχουν στο θεσμό της βορειοατλαντικής συμμαχίας «Συνεταιρισμός για την Ειρήνη» και έλαβαν μέρος στην άσκηση, που έγινε στη Λουζιάνα των ΗΠΑ, έτους εκπαιδευσης για προσοφρά ειρηνευτικών και ανθρωπιστικών υπηρεσιών στην Κύπρο και άλλες χώρες όπου επικρατεί αστάθεια. Σε δηλώσεις του κατά την τελετή λήξης εκείνης της άσκησης -στην οποία έλαβαν μέρος και τρεις χώρες μέλη του ΝΑΤΟ (οι ΗΠΑ, ο Καναδάς και η Βρετανία)- ο Βρετανός Στρατάρχης και επικεφαλής της στρατιωτικής επιτροπής του ΝΑΤΟ

Σερ Ρίτσαρντ Βίνσεντ είπε, ότι οι ειρηνευτικές και ανθρωπιστικές ιδιότητες που ανέπτυξαν τα στρατεύματα ήταν «και πρακτικά και σχετικά» για να χρησιμοποιηθούν σε συνθήκες που επικρατούν από την Κύπρο μέχρι την Αιτή, τη Ρουάντα, την πρώην Γιουγκοσλαβία και άλλες χώρες.

Στο κυπριακό Υπουργείο Εξωτερικών υπάρχει μελέτη για θέματα που αφορούν

την Κύπρο και το «Συνεταιρισμό για την Ειρήνη», αλλά η επίσημη θέση της Κυβέρνησης είναι ότι στο παρόν στάδιο δεν θα εκδηλωθεί επίσημο ενδιαφέρον για συμμετοχή στο θεσμό αυτό του ΝΑΤΟ.

Στο μεταξύ, ο Πρόεδρος Κληρίδης μίλησε χθες, για πρώτη φορά από την εξαγγελία του δόγματός του ενιαίου Αμυντικού Χώρου, για το ενδεχόμενο καθόδου ελληνικού στρατού ξηράς στην Κύπρο. Σε συνέντευξη του στην αθηναϊκή «Απογευματινή» ο Πρόεδρος Κληρίδης δήλωσε ότι «στο παρόν στάδιο, κινούμεθα στα χρονικά περιθώρια που έχουν συμφωνηθεί. Αυτό αφορά τη συνεργασία και ενίσχυση από Ελλάδα (αερονautική), ενώ υπάρχουν προβλήματα και για ενίσχυση και με δυνάμεις ξηράς».

Ο Πρόεδρος της Δημοκρατίας πρόσθεσε ότι επιταχύνεται η υλοποίηση του δόγματος και σημειώσε ότι «προχωράει η κατασκευή ναυστάθμου, ενώ ελληνικές φρεγάτες, αντιτορπιλικά και υποβρύχια κάνουν ασκήσεις με τις κυπριακές δυνάμεις. Στο μέλλον -συνέχισε- θα σταθμεύουν στην Κύπρο ελλαδικές δυνάμεις». Αναφερόμενος στις θέσεις της κυπριακής πολιτικής ηγεσίας έναντι του δόγματος, ο Πρόεδρος Κληρίδης είπε ότι «με εξαίρεση το ΑΚΕΛ (που όμως δεν αντιδρά) τα κόμματα συμφωνούν».

ΑΝΔΡΕΑΣ ΧΑΤΖΗΚΥΡΙΑΚΟΣ

Στις αρχές του Οκτώβρη 'ο κ. Κληρίδης έριξε την "βόμβα" για άνταξη στο ΝΑΤΟ..... Μετά τις αντιδράσεις είτε ότι είναι είσηγηση Του ΔΗΣΥ... Των εθνικοφρόνωνN ... Του κόμματος Της ΕΟΚΑ.....

Ο κ. Λυκαύγης δεν είναι έλλησιμα
δηλωμένος υποστηρικτής της
Διχότομησης ή άλλα μου λέν τα
μάτια σου και άλλα ή καρδιά σου.

α τον ΝΙΚΗΦΟΡΟ
την γεωγραφία

Η ΧΩΣΙΝΗ αποστολή και προπιντός η επιχειρησιακή εμπλοκή ελληνικών πολεμικών αεροσκαφών στην άσκηση «Νικήφορος», συνιστά οπωσδήποτε κι εν τη πράξει επίκριση και δυνάμει αναβάθμιση του δόγματος του ενιαίου αμυντικού χώρου Ελλάδος - Κύπρου. Χωρίς νεφελόδημονες ρητορισμούς και χωρίς να παρορούμε τις αδυσώπητες πραγματικότητες και των μεγεθών και των αποτάσεων, εντούτοις: Η παρουσία της ελληνικής αεροπορίας, διαβιάζει σαφή και προπαντός περιεκτικά μηνύματα, προς τις κατεύθυνσεις που επιβάλλεται.

ΠΡΟΣ εμάς, αναπερώνοντας το αγωνιστικό φρόνημα, υποθεμελιώνοντας ευρύτερα ερείσματα εθνικής και φυσικής επιθώσεως και αναιρώντας σε μεγαλύτερο βαθμό την ομηρεία που η τουρκική κατοχή επιβάλλει. Και προς τους άλλους, επικυρώνοντας εμπράκτως την συμπαράταξη της Ελλάδος από τη μια και την αποφασιστικότητα του έθνους από την άλλη να προασπίσει κι ενόπλιως εάν οι συνθήκες το επιβάλουν, τα δίκαια του Κυπριακού Ελληνισμού.

ΣΤΗΝ ουσία, η Ελλάς εκπληρώνει μ' αυτό τον τρόπο και σαφείς εθνικές υποχρεώσεις έναντι εθνικού της πηματος και συναφείς συμβατικές υποχρεώσεις έναντι της Κυπριακής Δημοκρατίας. Αλλά για μας ειδικότερα, το γεγονός ενέχει και κάποιες βαθύτερες ιστορικές προεκτάσεις. Κς θώς η εμπλοκή των ελληνοκίων πτερών στην άσκηση της Εθνικής Φρουράς, συνάπτει ευγλωττως τις σημειρινές τραυματικές μας περιστάσεις προς διαχρονικότερες εθνικές διαστάσεις και προοπτικές. Βελτιώνοντας την αρνητική γεωγραφία, προφέλαος της Ιστορίας. Και σμικρύνοντας τις αδυσώπητες αποστάσεις προς όφελος της εθνικής επιθώσεως τους Κυπριακού Ελληνισμού.

Σαββατοκυριακά σε Χρυσάφενιες Παραλίες

Τώρα, το έτος 2001, οι διακοινοτικές συγκρούσεις στην Κύπρο έχουν περίπου λήξει, μετά πού οι ιθαγενείς κάτοικοι της Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Κύπρου έδωξαν τα Νατοικά στρατεύματα της Τουρκίας και Ελλάδας. Ο τελευταίος Νατοικός στρατιώτης έκλεισε την πόρτα πίσω του, αδιαφορώντας για τον πρόεδρο τού Δημοκρατικού Συναγερμού πού τού φώναζε να μείνει.

Πού και πού ακούεται και κανένας πυροβολισμός από ιθαγενείς οι οποίοι παλιά ήσαν ειδικευμένοι στην εξουδετέρωση ανθρώπων πού ανήκαν σε αντίπαλες θρησκείες και εθνότητες. Η νέα κυβέρνηση όμως τούς παρέδωσε απέραντες εκτάσεις με τζιήκλες, περτίτζια τζιαί λαούς, μεγαλωμένα σε φάρμες της Τουρκίας, διοχετεύοντας σ' αυτά τα είδη την διάθεσή τους εναντίον ζωντανών κινούμενων στόχων.

Έτσι χιλιάδες κυνηγοί αντιπάλων, τόριξαν κι' αυτοί στο εθνικό σπόρ, πηγαίνοντας τουλάχιστον δυό φορές την βδομάδα στις ούτω καλούμενες Περιοχές Κυνηγιού ή αλλιώς Γαλάζιες Περιοχές. Τις Κυριακές, ολόκληρες φάλαγγες Μερσεντές με κίνηση στους τέσσερεις τροχούς, φορτωμένα με πυρομαχικά και αυτόματα κυνηγετικά όπλα αφήνουν την πρωτεύουσα και κατευθύνονται προς τις Γαλάζιες Περιοχές. Εκεί τούς περιμένει το θήραμα, για να το σκοτώσουν. Οι φάλαγγες έχουν μπροστά την Ελληνική σημαία και αναβιώνουν στιγμές εθνικής έξαρσης, όπου οι μεγάλοι πατριώτες αναχωρούν για την μάχη. Αρκετές Harley Davidson ακολουθούν τις φάλαγγες από δίπλα, παίζοντας τον ρόλο τού τροχονόμου, βοηθώντας το τράφικ να κρατά μιά σταθερή πορεία.

Φτάνουν στις Γαλάζιες περιοχές και ορμούν μέσα δημιουργώντας μιά κόλαση πυρός πού θυμίζει πραγματική μάχη. Οι τζιήκλες πέφτουν κατά χιλιάδες από τα κυνηγετικά αυτόματα όπλα, αποδεκατίζοντας το Τούρκικο κυνήγι. Οι τραυματίες μέσα στον πληθυσμό των κυνηγών είναι επίσης πολλοί λόγω τού ότι οι κάννες των όπλων ακολουθούν το θήραμα το οποίο μερικές φορές διασταυρώνεται με κυνηγούς. Έτσι, οι ιδιωτικές κλινικές στέλλουν τις Κυριακάτικες άμπουλες για να μαζεύουν τραυματίες από το πεδίο της μάχης.

Η Ομόσπονδη Δημοκρατία της Κύπρου βρίσκεται και πάλιν σε οικονομική άνοδο, κυρίως στον τουριστικό τομέα. Εκτός τού ότι ο τουρισμός άνθισε στην Βόρεια Κύπρο, τα μεγάλα τουριστικά γραφεία επικεντρώθηκαν στις κρουαζιέρες από την Κερύνεια προς τα παράλια της θάλασσας της Κιλικίας, όπου χιλιάδες Κύπριοι απολαμβάνουν τα Σαββατοκυριακάτικα τους μπάνια, αδιαφορώντας για τούς αποικιακούς νόμους οι οποίοι παλιά καθόριζαν την εθνότητα της θάλασσας όπου οι Κύπριοι είχαν δικαίωμα να λούζονται. Έτσι δεκάδες χιλιάδες πολίτες της Ομόσπονδης Δημοκρατίας εγκατέλειψαν τις μαντρωμένες παραλίες τού Χριστιανικού Ορθόδοξου Κεφαλαίου στην Κύπρο, βρίσκοντας καταφύγιο στις χρυσάφενιες αμμουδιές της Νότιας Μικράς Ασίας. Οι καλοφαγάδες την βρίσκουν στα τοπικά παραθαλάσσια εστιατόρια, τρώγοντας Τούρκικες караβίδες με το κιλό, κάτι το οποίο μόνο στο χωριό Πύλα μπορούσαν να κάνουν παλιά. Οι καπετάνιοι τού πρώην εθνικιστικού κινήματος πηγαίνουν κρυφά για να μην τους βλέπουν, χρησιμοποιώντας τα προσωπικά τους κότερα, όπου γυρίζοντας φέρνουν και αφορολόγητα είδη.

Ο πρώτος καπετάνιος Κυπριακού κρουαζιερόπλιου πού έφτασε στην Τουρκία είναι ένας Τουρκοκύπριος πού δούλεψε για την ειρηνική συνύπαρξη των δύο κοινοτήτων. Μερικά χρόνια προηγουμένως μόλις πού κατάφερε να γλυτώσει από δέκα απόπειρες φόνου, οργανωμένες από τις ούτω καλούμενες δημοκρατικές δυνάμεις ή αλλιώς ψευδο-δημοκρατικές δυνάμεις. Η παλιά κυβέρνηση αρνήθηκε να τον στήσει στο εκτελεστικό απόσπασμα, απαίτηση τού συνδέσμου

για σκοπούς σύνταξης

εκπαιδευτικών δεν θα μετρά

Η συμμετοχή στην ΕΟΚΑ

Πλούσιων Αγωνιστών. Παρ' όλ' αυτά μερικά όργανα της τάξης και μέλη του συνδέσμου Φανατικών Αγωνιστών τον τάραξαν στο ξύλο, αφήνοντας πάνω του σημάδια που θα του θύμιζαν για πάντα τις διακοινωντικές συγκρούσεις.

Οι κρουαζιέρες εισήχθησαν αρχικά από πολύ μικρές εταιρείες οι οποίες δεν είχαν πείρα στην ναυτιλία και τα σκάφη κατασκευάζόντουσαν με εθελοντική δουλειά. Παρ' όλο που οι πρωτεργάτες κατηγορήθηκαν για πράκτορες των Τούρκων από το εκκλησιαστικό κεφάλαιο και και τις ούτω καλούμενες δημοκρατικές δυνάμεις, η μαζική προσέλευση του κόσμου έκανε τις κρουαζιέρες προς την Τουρκία θεσμό, διαλύοντας τα εθνικιστικά ταμπού στον τουρισμό.

Οι φανατικοί Έλληνες τουρίστες της Κύπρου συνεχίζουν να πηγαίνουν τα Σαββατοκυρίακα στην Ελλάδα, επιστρέφοντας ξεθεωμένοι την Κυριακή τα μεσάνυχτα, καταδιωκόμενοι από το στένεμα του χρόνου για ένα τόσο μεγάλο ταξίδι. Χρειάζονται ολόκληρη την βδομάδα για να ξεκουραστούν προκειμένου να παν το επόμενο Σαββατοκυριακό στην χώρα της οποίας την ιδέα αγάπησαν πιο πολύ απ' οτιδήποτε άλλο. Αρνούνται συστηματικά να κάνουν τουρισμό στην περιοχή, νιώθοντας αβάσταχτα μέσα στην ψυχή τους ότι γεννήθηκαν σε λάθος τόπο και ότι εδώ δεν τους αγαπάει κανείς.

Οι λιγότερο φανατικοί είδαν το άνοιγμα των συνόρων με ένα θετικό τρόπο, βλέποντας μια πολύ καλή ευκαιρία για φτηνό και ξεκούραστο τουρισμό. Κατεβαίνουν το Σάββατο το πρωί στην Κερύνεια και ξυπνούν μέσα στα δροσερά νερά της Βόρειας Κύπρου, αρνούμενοι να παν στις παραλίες που μάντρωσε το εκκλησιαστικό ορθόδοξο κεφάλαιο.

Ο παράνομος σταθμός Μπαϊράκ ή αλλιώς ψευδοραδιοσταθμός εκπέμπει συνεχώς μηνύματα, καλώντας τους πατριώτες των δύο κοινοτήτων να πάρουν τα όπλα και να πολεμήσουν μια ακόμα φορά για τα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά της φυλής και θρησκείας τους. Ο ψευδοραδιοσταθμός σε συνεργασία με το ράδιο πρώτο και το ράδιο τελευταίο παίζουν καθημερινά εμβιατήρια, προσπαθώντας να ξαναζωντανέψουν το πεθαμένο αίσθημα του μεγάλου πατριώτη.

Οι οπαδοί του Ντεκτάς είναι όλοι αυτοεξόριστοι στην Τουρκία, απυβδυσμένοι από τους ενδοτικούς Τουρκοκύπριους. Ακολουθώντας το παράδειγμα των Γαλάζιων Ζωνών στην Κύπρο, την βγάζουν και αυτοί στις ούτω καλούμενες περιοχές κυνηγίου όπου σκοτώνουν θήραμα, μεγαλωμένο στην Ελλάδα, μαζί και αγριόχοιρους της φάρμας, ιδανική εκτόνωση για μεγάλους πατριώτες των μετόπισθεν.

Το Science Fiction το οποίο εμφανίζεται στις ούτω καλούμενες περιοχές κυνηγίου στην Κύπρο και Τουρκία προκαλεί ιδιαίτερο ενδιαφέρον κοινωνιολόγων και ψυχιάτρων από την Ευρώπη και Αμερική καθώς και ιστορικών που ενδιαφέρονται για τις ψυχικές παθήσεις του εικοστού αιώνα.

Ο Ντεκτάς βρίσκεται σ' ένα ψυχιατρείο στο Παρίσι μαζί με ένα Ελληνοκύπριο συνάδελφό του, μέλος του πρώην ενωτικού κινήματος, γράφοντας τα απομνημονεύματα δύο ψυχασθενών, προσπαθώντας να κρατήσουν στην μνήμη της ιστορίας τις εμπειρίες τους. Τα απογεύματα είναι και οι δυό με άδεια και την βγάζουν στα καφέ της πόλης παίζοντας τάβλι και πίνοντας μεταβυζαντινό καφέ, αδιαφορώντας πλήρως για την εξέλιξη του κόσμου το 2001.

Στην Κύπρο μια πρώην αξιωματούχος της Κυπριακής Κυβέρνησης στέκεται στην Πλατεία Ελευθερίας και απαγγέλλει ποιήματα για το έπος του 1821, ένας πρώην βουλευτής στέκεται στην γωνιά και δείχνει στους περαστικούς την δείκτη της δεξιάς του παλάμης, ένας παπάς κάνει παρατηρήσεις στις περαστικές για τα ρούχα που φορούν, ένας πρώην δημοσιογράφος κρατά ένα μαγνητόφωνο που παίζει

χαλασμένα εμβιατήρια, μια Ελληνική σημαία βρίσκεται κρεμασμένη από ένα ιστό όπως ένα κουρέλι, μια μάτσα τραπουλόχαρτα παρασύρεται από τον άνεμο και χορεύει στην μέση της πλατείας, ένα ρεύμα αέρα περνά μέσα από την πλατεία, φέρνοντας άρωμα από φρέσκα γιασσεμιά.

Χρονογράφημα

«**Η** Αθήνα είναι τρελή. Τη νύκτα είναι ολοφώτιση, τη μέρα σκοτεινή», έλεγε σ' ένα από τα τραγούδια του ο Παύλος Σιδηρόπουλος. «Αθήνα που μιλάς για επανάσταση, Αθήνα σχολική παράσταση», τραγουδάνε ακόμα οι αδελφοί Κατσιμίχα.

Πόση άραγε απόσταση υπάρχει μεταξύ της πραγματικότητας και των τραγουδιών; Καμιά! Οπως την περιγράφουν οι στίχοι είναι, έτσι ακριβώς. Θόρυβος, ζέση, σκοτάδι στη ζωή και σχολική παράσταση...

Απ' τα σπίτια και τις πολυκατοικίες που περνάς, ακούς να βγαίνουν απ' τα παράθυρα τα Cίao και τα Brano. Ακούς τις φωνές των κοριτσιών που χοροπηδούν ανέμελα στα στούντιο. Κάποιος πρέπει μόλις να κέρδισε τον πρώτο λαχνό, λες, γι' αυτό ξεφωνίζουν έτσι. Στα τρόλεϊ, στα λεωφορεία, στα τρένα, συνωστισμός. Άραγε ποιος απ' αυτούς τους στοιβαγμένους στα βαγόνια κέρδισε;

«Η ανεργία ξεπέρασε το 13%», μου λέει ο Θανάσης κι

εγώ του απαντώ: «Δε γίνεται να κέρδισε. Το άκουσα ψες, το είδα στα κανάλια. Φωνάξανε πολύ τα κορίτσια, χοροπηδούσαν.»

Είναι και οι σαλουνόπερες που αφθονούν. Που μπαίνουν στα σπίτια των απλών ανθρώπων όταν αυτοί σχολνάνε απ' τη δουλειά. Ερχονται στις οθόνες για να τους πουν πως οι ιδιωτικοποιήσεις δεν είναι τίποτα. Ούτε η ανεργία, τα ναρκωτικά, οι αυτοκτονίες. Στις ται-

νίες του Φώσκολου υπάρχουν και χειρότερα. Να, στο «τελευταίο» επεισόδιο κάποιος με λαδωμένα μαλλιά κόντευε να τα χαλάσει με τη σύζυγο του, όμως ευτυχώς αυτή φάνηκε ψύχραιμη και έτσι «το κακό» αποφεύχθη. Χιλιάδες κορίτσια χωρίς δουλειά παρακολουθούν την εξέλιξη μιας περιπλοκής σχέσης γεμάτης ζήλιες, τσακωμούς, δάκρυα και χαστούκια σε μάγουλα που αστράφτουν από καλοπέραση.

Δεν πάει άλλο. Δεν υπάρχει φως σ' αυτήν την πόλη. Πουθενά. Δεν υπάρχει εργασία, δημιουργία, ήχος και υλικό. Ο έρωτας, τα τραγούδια, η συντροφικότητα αργοπεθαίνουν μέσα στον εκφυλισμό και την παρακμή ενός γενικού θεάματος που δεν έχει να επιδειξεί τίποτα πια. Αυτή η πόλη έχει γεράσει. Μοιάζει με εκατοντάχρονη γριά. Το μόνο που αυτή, έτσι όπως την κατάντησαν, έχει

πάρει στο λαιμό της μια ολόκληρη χώρα. Οποιος μιλά σήμερα για την Ελλάδα χω-

ρίς να κάνει αναφορά στη σκληρή πραγματικότητα, στη μιζέρια και τη δυστυχία, εί-

ναι σαν να έχει ένα πτώμα στο στόμα του...

Το ερώτημα, που βασανίζει τους λίγους που γνωρίζουν, που θυμούνται ακόμα και αντιστέκονται, είναι πώς αυτό το σύνολο των εκατομμυρίων ανθρώπων που ονομάζουμε «λαό» ξέχασε ή παραιτήθηκε. «Δεν είναι μόνο οι «προοδευτικοί» παλιοί και νέοι ηγέτες που φτάνει», μου λέει κάποιος. «Φταίμε κι εμείς που ανεχόμαστε τα πάντα σιωπώντας, που πειθαρχούμε μπροστά στο παράλογο, που πεθαίνουμε στην απάθεια, που θεωρούμε τη μιζέρια σαν μοναδικό τρόπο ζωής».

Ομως, όπως είπαμε, υπάρχουν και οι λίγοι που δε σταματούν να κρυφακούουν. Βάζουν το αυτί στον τοίχο μας και ακούσουν έστω μια μικρή διαμαρτυρία να βγαίνει απ' τη σιωπή των εκατομμυρίων. Προβληματίζονται, ανησυχούν, σχολιάζουν τα όσα συμβαίνουν γύρω τους. Έτσι φυλάν τη σπίθα σήμερα.

Τη σπίθα που αύριο, ποιος ξέρει, ίσως γίνει φωτιά. Ίσως βέβαια κάποιος πει ότι ονειροπολούν. Γιατί όχι. Φτάνει που υπάρχει η σιγουριά και η πίστη ότι τα πράγματα θ' αλλάξουν, θα οδηγηθούν και πάλι στο φως μιας άλλης μελλοντικής εποχής, μακρινής, απαλλαγμένης από το φασισμό των προβολέων που κυριαρχεί στις μέρες μας.

«Η ζωή αλλάζει δίχως να κοιτάζει τη δικιά σου μελαγχολία». Μοναξιά, εγκατάλειψη, αλλοτριώση, χαμένες συνειδήσεις, απελτισία, να ποια είναι η Αθήνα του 1995. «Κι όμως-υπάρχω ακόμα, είμαι ακόμα εδώ».

Ο επιζών Ελλαδίτης, 80 χρόνων, περνά με το κεφάλι σκυφτό. Φαίνεται να θυμάται. Δεν ξέχασε. Κι άμα το φέρει η κουβέντα, το στόμα του βασανισμένου στην οδό Μπουμπουλίνας ανοίγει και μιλά. Μιλά για τις άσχημες εμπειρίες που 'μειναν χαραγμένες στο κορμί. Μιλά για το Πολυτεχνείο και καπνίζει, καπνίζει πολύ. Δεν ξέχασε. Περιφέρεται στη συνοικία που το γέννησε. Μια από 'δω, μια απ' εκεί. Ανεργος. Στην τσέπη του μπουφάν δεν έχει φορητό, δε διαβάζει ό,τι να 'ναι. Ομως θυμάται ακόμα.

Στις λαϊκές συνοικίες της Αθήνας ο «Ριζοσπάτης της Κυριακής» εξαντλήθηκε. Υπάρχουν ακόμα και κάτι παιδιά που εξακολουθούν να γράφουν συνθήματα στους τοίχους. «Φασίστες δε σας περιμένουμε. Σας ψάχνουμε». Κάτι είναι κι αυτό.

Γυροφέρνεις στους δρόμους κι αναρωτιέσαι αν υπάρχει ακόμα κάτι. Μια ελπίδα. Αν υπάρχει, πες το, μου λέει. Την αλήθεια όμως. Εγώ θα γίνω η αιτία να συνεχίσεις. Το πιστεύω αυτό. Το καταλαμβάνεις;

Πάμπος HAIR

ΟΙΚΙΕΣ ΜΕΤΑΞΥ
ΑΘΗΝΩΝ-ΛΕΥΚΩΣΙΑΣ

Εφημέρα

• Της Χρυστάλλας Χατζηδημητρίου

«Αρσενική» απάντηση σε ΗΠΑ και Τουρκία

ΚΛΗΡΙΔΗΣ - ΑΡΣΕΝΗΣ ΕΠΙΜΕΝΟΥΝ ΣΤΟ ΔΟΓΜΑ

Ο πρόεδρος κληρίδης «α» ο Τζορτζ Μπους...
 «Αυτός ο Μπους...»
 «Ο Μπους...»
 «Ο Μπους...»

...το Πάρι, είναι χαρακτηριστικό υπο-
 κείμενο επί το δογμα υλοποίηση, όπως
 σελίδα... «Το δόγμα του Ενάντι
 Κληρίδη...»

...το Πάρι, είναι χαρακτηριστικό υπο-
 κείμενο επί το δογμα υλοποίηση, όπως
 σελίδα... «Το δόγμα του Ενάντι
 Κληρίδη...»

...το Πάρι, είναι χαρακτηριστικό υπο-
 κείμενο επί το δογμα υλοποίηση, όπως
 σελίδα... «Το δόγμα του Ενάντι
 Κληρίδη...»

...το Πάρι, είναι χαρακτηριστικό υπο-
 κείμενο επί το δογμα υλοποίηση, όπως
 σελίδα... «Το δόγμα του Ενάντι
 Κληρίδη...»

Αφιέρωμα
 στον Jonathan Swift (ή περί σκατολογίας)
 Όταν Τά έθνη
 εξαντλήσουν
 όλα Τά άλλα
 αποθέματα
 Ταυτολογιών
 άπκαλύπτουν
 Τήν βαθύτερη
 πληγή Του
 ύποσυνειδητου

 ένα ήμιτελές
 πρωκτικό
 στάδιο.

Ευτυχώς που υπάρχουν κι οι αρσενικοί σ' αυτό τον τόπο να ρίχνουν τον εχθρό στη θάλασα.

Η διάρροια του Αντρέα και ο πανικός των Μ.Μ.Ε.

Για μια απλή διάρροια του Αντρέα τελικά πανικοβληθήκαμε σύσσωμος ο ελληνοβίος. Κύριο θέμα στη «Σημερινή» την επομένη, τηλεφωνικές ανταποκρίσεις από την Αθήνα για τη συχνότητα της διάρροιας του Αντρέα και έξω από το σπίτι του στην Εκάλη διαδήλωση δημοσιογράφων να τον αναμένουν να επιστρέψει από την Πάτμο. Κι όλοι αναμέναμε από ώρα σε ώρα να ακούσουμε τα πένθιμα εμβλήματα. Ο ελληνοβίος όμως μεγαλούργησε για άλλη μια φορά. Ενώ ο Μιερνάν ετοιμοθάνατος κρατήθηκε στην προεδρία της Γαλλίας χωρίς η κατάσταση της υγείας του να επικεντρώνει το ενδιαφέρον του έθνους έστω και για 24 ώρες.
 Την άλλη μέρα, όταν η συχνότητα της διάρροιας του πρωθυπουργού αραιώσε, τότε τα Μ.Μ.Ε. βρήκαν το χιούμορ να αυτοσαρκαστούν. Κι έτσι είχαμε κάποιους ευρηματικούς τίτλους:

«Τηλεπανικός για τον Αντρέα. Ταραχή στο χώρο από ένα φιλέτο, μια γκάφα και από τα γνωστά τηλεοπτικά σόου».
 «Τα θαύματα της Πάτμου. Πανικός, συκώτιση, αντιφάσεις και είμαι μια χαρά». «Άρρωστα τα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης. Ο Αντρέας διέφευγε τα σενάρια». Ενώ άλλες πολλές εφημερίδες επιμένουν - για να μην αυτοσαρκαστούν - πως ο Αντρέας είναι πολύ άρρωστος αλλά δεν λένε στο λαό την αλήθεια. Τελικά κι ο Αντρέας είναι άρρωστος και ένα ολόκληρο έθνος είμαστε άρρωστοι. Ξενυχτούμε σαν μοιρολογίστρες χωρίς να υπάρχει ετοιμοθάνατος. Αναμένουμε το θάνατο κι αφήνουμε τη ζωή να χάνεται. Ξεχάσαμε πως πρέπει να ενδιαφερόμαστε περισσότερο για το παρόν και το μέλλον μας, παρά να αναμένουμε κάποιον να πεθάνει για να 'χουμε την αποκλειστικότητα.

Έγιναν χθες από τον πρόεδρο της Δημοκρατίας Γλαύκο Κληρίδη τα εγκαίνια του αποχετευτικού συστήματος Λεμεσού. Στη φωτογραφία χαρακτηριστικό στιγμιότυπο, όπου παιδιά του δημοτικού σχολείου στέλλουν με παραστατικό τρόπο το δικό τους μήνυμα. Είδηση στη σελίδα 4.

What a wonderful world !!

kits Ch
πωλείται αέρι

Μεγα θέμα τηλεοπτικού Δελτίου. Επεσαν 4 πέτρες σε σπίθικια κοντά στην πράσινη γραμμή. Τζιήνη η Ιστορία με τα οχρωματικά έργα ίντα που έγινεν; Οξά τελικά ήταν παιδική χαρά; Στον κώδικα δεοντολογίας εν να υπάρχει πρόνοια για απολογία μετά από την μετάδοση ψευδών ειδήσεων;

LIFE IN HELL

"Βάψετε όλο κίτρινο, να γίνει ασορτί". Προς τον αρχισυντάκτη και άλλους εβδομαδιαίου περιοδικού που τους αρέσουν σουβλάκια τυλιγμένα σε ελληνική σημαία.

«ΟΔΟΣ ΕΛΛΗΝΩΝ» FOR SALE

Ο τῶς Μασικός και νυν εθνικιστής (να μην πούμε ακόμα νεοφασίστας για την μνήμη των παλιών καλών (!) καιρών) ταβερνιάρης εκδίδει εφημερίδα με τον τίτλο "Ενωσις από ότι μάθαμε. Γιατί όμως αυτή η επιμονή με την Μητέρα δεν επιμονή στην ένωση με την Μητέρα δεν είναι και μια άρνηση της ταύτισης του αρσενική ταυτότητα; Νομίζουμεσι ο τίτλος "Χ" από τη γνωστή οργάνωση του κ. Γρίβα εκφράζει καλύτερα το πνεύμα που θέλει το γαίμα να τζιμλα σαν το αυλάτζιην. Ρωτήστε και τους χρηματοδοτές σας, θα τους αρέσει.

Θέλετε να πυροβολήσετε ένα βουνό; Θέλετε να συντρίψετε ανυπεράσπιστους θάμνους; JOIN Στρατιωτικές ασκήσεις.

Αν φορολογούσαμε τους επισήμους κάθε φορά που εκμεταλλεόμενοι τη θέση τους λαλούν ότι τους καπνίσει χωρίς αίσθηση ότι είναι υπηρέτες και όχι άρχοντες του δημοσίου, θα λύαμε το δημοσιο-οικονομικό πρόβλημα του ελλείματος. Βέβαια η Κλαίρη θα επάτιζεν.... Ακού πρόεδρος της Ελληνικής συνέλευσης.... έμεινεν στο '64. Τζιαι καλάν εξήχασες ότι εν υπάρχει συνέλευση, αθθυμάσαι να σε έκλεξε κανένας - εν σε εδιόρισεν ο πρόεδρος; Οξά η λέξη εκλογή τζιαι διορισμός εν ταυτόσημες στην Ελληνοχριστιανική διάλεκτο;

Τα καλύτερα δημοσιογραφικά κείμενα του καλοκαιριού τα έγραψε ο Μάριος Δημητρίου. Το κείμενο "παράκρουση" για την σερβοπροπαγάνδα στα media και το κείμενο για τον Νιαζι ήταν όχι απλά καλά, αλλά γενναία κείμενα άμα σκεφτεί κανείς ποιο εκδοτικό συγκρότημα εργοδοτεί τον κ. Δημητρίου.

Τέλος